

nr 106
2014-10
25 kr

DISKULOGEN

med Släktforskarnytt

KARLSTAD 2014

Dis monter på Släktforskarlagarna i Karlstad.

Foto: Hans Bjernevik

3 Ledaren

Information från föreningens ordförande.

4 Kort & Gott

Se Sveriges Släktforskarförbunds årsstämma på YouTube, hitta fria historiska bilder på internet och läs om nya förbundsordföranden.

5 Karlstad 2014

6 Förbundsinformation

Mats J Larsson berättar om vad som avhandlades på Släktforskarförbundets årsstämma.

8 Som vanlig besökare på SFD

Kerstin Bjernevik berättar om sin upplevelse av Släktforskarlagarna med beskrivning av lokal och utställare.

11 Forska med Ancestry

Christa Cowan delar med sig av sina bästa tips för att hitta släkt i Amerika.

16 Norges roll i utvandringen

Kristin Mikalsen berättar bl.a. om upprörande information som Emigrantutredningen sammanställt om svenskar som vistats i Norge.

19 Bokrecensioner

Läs mer om boken "När kriget kom till Lyckhem" av Britt-Marie Mattsson och Svenska släktkalendern.

21 Macspalten

Sven Lövfors besvarar ett brev från Johnny om Reunion.

22 Sverige och Norge

Normännen firade 17 maj extra mycket i år eftersom det är 200 år sedan Norge blev en egen nation.

24 Släkten i Amerika

Lars Warlin berättar om hur han fick kontakt med sin amerikanska släkt.

29 Boken om Maria

Eta Christensson berättar om hur och varför hon skrivit en roman om släktingen Maria.

33 Insändare

Insändare om att skriva sin egen livshistoria och om att alla bör skicka in material till Disbyt.

34 Dis informerar

Avlidna och beställningar.

36 Faddrar & Disbytombud

Här finns hjälp med dina problem. Fråga någon i din närhet.

37 Styrelsen

De förtroendevalda som håller ordning i föreningen.

38 Regionföreningarna

Information från Sveriges alla hörn.

Foto: Hans Bjernevik

Tidningen publiceras efterhand även på hemsidan.
Nästa nummer kommer ut i december.
Sista dag att lämna material till tidningen är 4 november.

Klarälven...

UNDER ÅRETS SLÄKTFORSKARDAGAR HADE VI FIN UTSIKT ÖVER KLARÄLVEN. Jag skulle nog önska att mer av den utvecklingsverksamhet vi bedriver inom föreningen var lika klar som älven, men här är alltså åter en ledare och därmed åter dags att inte skriva om nya DISGEN. Arbetet pågår i det tysta eftersom vi inte vill väcka falska förhoppningar om vad som kommer och vad som inte kommer. De som var på Släktforskdagarna fick se en förhandsvisning av ett delvis välbekant, delvis ansiktslyft DISGEN men det återstår en hel del innan det blir klart för medlemmarna att kasta sig över. Så vi håller dig på halster ett tag till, bästa medlem.

Något annat som förhandsvisades var "nya DISBYT" som förstås liknar den gamla trotjänaren DISBYT på många sätt men har en ny databas under skalet, vilket är en förutsättning för att kunna utveckla DISBYT vidare. DISBYT är för övrigt uppe i mer än 30 miljoner databasposter och beräknas omfatta 2/3 av de som levt i Sverige under perioden 1750–1900. Som vanligt vill jag uppmana dig som medlem att bidra till DISBYT med din släktforskning. Skicka in ett utdrag (kontakta ett DISBYT-ombud om du har frågor!) och du får tillbaka träfflistor som visar vilka andra DIS-medlemmar som forskar på samma personer som du. Det kan ge dig nya uppslag i forskningen.

Apropå databaser med många personer, så driver Dis lite i skymundan än så länge ett projekt kallat "RGD" som i förlängningen syftar till att bygga en databas med alla personer som levat i Sverige under historisk tid, hopkopplade med släktrrelationer. Hittills har det mest handlat om

teknikutveckling. I somras fick vi i samarbete med Lunds Universitet pengar från Internetfonden för denna teknikutveckling, som därför rör sig framåt med styrfart. Det är intressant att se att tanken ligger i tiden eftersom andra aktörer både inom och utom Sverige har hört av sig och visat intresse. Liknande tankar förekommer på annat håll. Hur vi än vänder på det kommer det att ta tid – släktforskare behöver tålamod. Teknikutvecklingen hittills har i alla fall resulterat i att man i en provkörning hittade några dussin fel i min släktforskning. Hoppsan.

Något som faktiskt blir klart är kartsnivorna som trillar ut i en jämn takt. Bakom kulisserna pågår förstås ett oerhört arbete för att klippa, vrida och skala kartorna så de ska passa i DISGEN. Nya skivor för i höst är Örebro + södra Dalarna, och Värmland i två delar. Fler kommer.

För att göra det möjligt att driva utvecklingsprojekten inom DIS vidare med hyfsad fart kommer vi att anställa en verksamhetsledare på heltid. Det blir mer information om detta i nästa nummer.

Avslutningsvis vill jag gratulera DIS-Filbyter som fick pris på släktforskdagarna som den medlemsförening som ökat sitt medlemsantal mest under året! En målmedveten satsning på en intressant och bred kursverksamhet bidrar starkt till detta.

Daniel Berglund
Daniel Berglund
Ordförande

Tyck till i Dis Forum eller via e-post till ordf@dis.se.

Diskologen med Släktforskarmytt är medlemstidningen för Föreningen Dis: Föreningen för datorhjälp i släktforskningen.

FÖRENINGEN

Föreningen Dis,
Gamla Linköping
582 46 Linköping
Telefon: 013-149 043
dis@dis.se, www.dis.se

Medlemsavgift: 150 kr per år.
Famijlmedlem: 75 kr per år.

Bli medlem via webben, www.dis.se > Medlem > Bli medlem, eller kontakta Dis kansli.

EXPEDITION & FORSKARSTUGA

Hovslagaregatan 3,
Gamla Linköping
Öppet måndag-fredag kl 9-16.
Kansliet har lunchstängt kl 12-13.
Telefontid måndag-torsdag kl 9-15.
Fredag kl 9-12.
Ring gärna innan besök!

KANSLISTER

Marie Andersson
Helena Carlsson

REDAKTÖR

Anna Linder, diskologen@dis.se
Burliden 7, 937 92 Burträsk
070-2294804

ANNONSERING

Kontakta redaktör Anna Linder

ANSVARIG UTGIVARE

Daniel Berglund
LÖSNUMMERPRIS
25 kr

UPPLAGA

25 100 exemplar
UTGIVNING
4 gånger per år

TRYCK

Sandvikens Tryckeri

ISSN

1101-3826

Adressändring anmäls på webben eller till Dis kansli

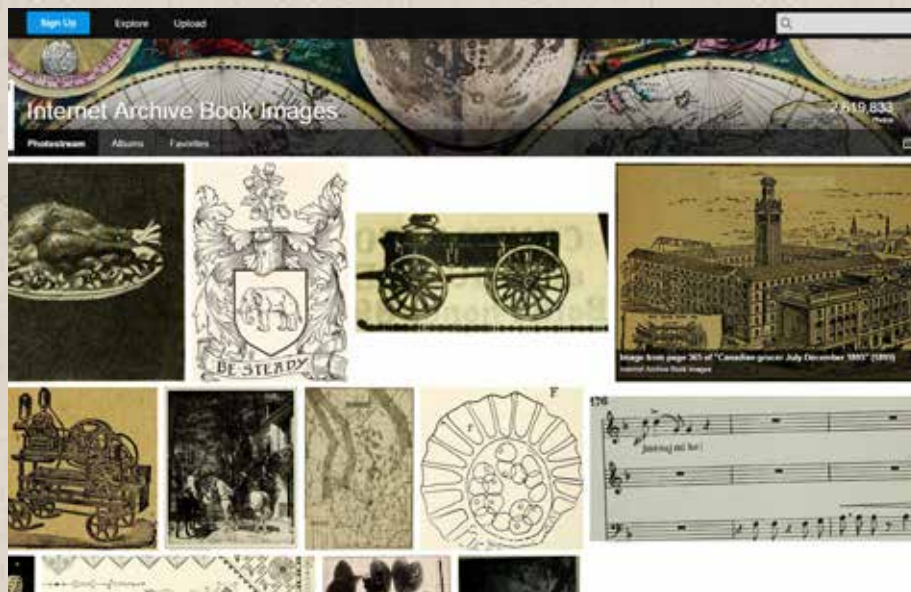
Fria historiska bilder

Organisationen Internet Archive har digitaliserat över 600 miljoner boksidor, med fokus på text. Nu är illustrationer från dessa böcker sökbara på internet, tack vare Kalev Leetaru, Georgetown University i Washington DC, som utvecklat ett datorprogram för att extrahera bilder och tagga dem automatiskt.

En databas på 12 miljoner sökbara historiska bilder ska laddas upp på Flickr. För tillfället har 2,6 miljoner bilder redan laddats upp under namnet "Internet Archive Book Images". Bilderna, från åren 1500–1922, är fria att användas.

www.bbc.com

www.flickr.com/photos/internetarchivebookimages

Tack till Föreningen Dis

Stort och hjärtligt tack för den fina DIS-klockan jag fick vid min avgång som förbundsordförande för Sveriges Släktforskarförbund. En mycket uppskattad gåva!

BARBRO STÅLHEIM

Se på stämman på YouTube

Släktforskarförbundet har lagt ut en inspelning på YouTube av stämman som hölls fredagen den 29 augusti i Karlstad.

Skriv in sökordet "Släktforskarna Årsmöte" på YouTube's hemsida för att hitta fram till inspelningen.

www.genealogi.se

www.youtube.com

Ny förbundsordförande

Erland Ringborg tar över efter Barbro Stålheim som har varit förbundets bas under de sex senaste åren.

Erland Ringborg har en bakgrund inom utbildningspolitik och utbildningsadministration, bland annat som chef för Skolöverstyrelsen och senast som chef för Svenska Institutet. Sedan pensioneringen har han engagerat sig allt mer i föreningslivet, under de senaste åren som ordförande i Genealogiska Föreningen.

www.genealogi.se

Genline stängs vid årsskiftet

Sedan Ancestry köpte Genline 2010 har kunderna i stor utsträckning valt att flytta över till Ancestry. Detta beror framför allt på att Ancestry erbjuder samma kyrkboksmaterial som Genline, samt flera andra databaser och indexerat material, till ett lägre pris. Ancestry har därför beslutat att stänga ned Genline 2014-12-31.

Ancestry

Dödboken på USB

Då många av dagens datorer saknar cd-läsare ges nu Sveriges dödbok även ut på USB-sticka. Den finns i Rötterbokhandeln.

www.genealogi.se

Årets Örnbergpristagare

Elsa Sjödahl, 96 år, tog emot Victor Örnbergs Hederspris i år för sina stora insatser inom framför allt gårds- och domboksforskning. Utdrag ur Victor Örnberg-prisets motivation:

"Med den stora kunskap hon har i att läsa äldre handskrifter har hon kunnat bistå släkt- och hembygdskforskare och andra historieintresserade med material av mycket stort värde i ett svårforskat material.

Elsa Sjödahl har tidigare uppmärksamats av bl.a. Nordiska Museet för sin gärning med motiveringen att hon "under 35 års tid transkriberat Dalslands domböcker för åren 1601, 1607 samt 1613-1730."

www.genealogi.se

Foto: Mats J Larsson

Barbro Stålheim, avgående ordförande i Sveriges Släktforskarförbund.

Foto: Hans Bjernevik

Karlstad 2014

Årets Släktforskdagar hölls i Karlstad. På de följande sidorna kommer bilder från mässan att blandas med texter om mässupplevelsen, riksstämman och sammanfattningar av föredrag.

Foto: Anna Linder

Foto: Hans Bjermevik

Förbundsinformation & riksstämma

SLÄKTFORSKARDAGARNA TJUV-
STARTADE REDAN PÅ FREDAGEN
DEN 29 AUGUSTI I Karlstad
med Släktforskarförbundets riksstämma. Stämman hölls mitt i staden i Karlstads Mäss- och konferenscenter CCC. I denna magnifika byggnad invid Klarälven, där Släktforskarlagarna skulle äga rum, med mässa och föredrag, hölls riksstämman lämpligt nog i en konferenssal som hette "Sola".

Stämman föregicks av några timmars information av olika slag. Hanna Larsson, projektledare, från Riksantikvarieämbetet, inledde med att berätta om det arbete som pågår inom ämbetet och Lantmäteriverket om genomförande av den nyligen beslutade distriktsindelingen av Sverige. Ingen folkbokföring kommer att ske per församling från 2016. Det nya begreppet blir distrikt. Distrikten ska baseras på församlingarna vid slutet av 1999. De berörda myndigheterna har i uppdrag att kvalitetssäkra församlingsindelingen och föreslå namn på distrikten. Man kommer att ha ett brett samråd med berörda intressenter om namnen. Ändringen träder i kraft 2016.

Hanna Larssonefterträddes av professor i nationalekonomi vid Stockholms universitet, Per Pettersson Lidbom, som

berättade om hur släktforskardata kan användas i samhällsvetenskaplig forskning. Han exemplifierade med att visa hur man kan skapa data på kommunnivå över dödlighet och dess orsaker vid en viss tidpunkt med hjälp av Sveriges dödbok. Hans forskningsgrupp har fått ett anslag av European Research Council på 12 miljoner kronor för att färdigställa en databas över Sveriges socknar eller kommuner 1749–1952. Den kommer att innehålla arkivdata från SCB om jordbruk, finanser, val och befolkning, från Socialstyrelsen om löner och fattigvård, uppgifter om industrin från Kommerskollegium samt om skiftesreformer från Lantmäteriet. Databasen kommer att användas för olika forskningsprojekt och beräknas vara klar om fem år. Materialet kommer också att vara tillgängligt för släktforskare.

Näst i tur var styrelseledamoten i Sveriges Släktforskarförbund, Jan-Henrik Marinder från Ludvika, som valt *Medlemsutveckling eller medlemsavveckling* som rubrik för sin programpunkt. Ämnet var synnerligen väl valt med tanke på att många av förbundets föreningar har svårigheter såväl att behålla sina medlemmar som att rekrytera nya. Jan-Henrik citerade avslutningsvis professor Martin Ingvar som sagt

att "släktforskning är perfekt för äldre – det skjuter demensen framåt!"

Mattias Nilsson, verksamhetsansvarig på Svenska Migrationscentret i Karlstad, avlöste och berättade om centrets samverkan med Arbetsförmedlingen och Riksarkivet. Tidigare hette det Sverige-Amerika Centret och bytte till sitt nya namn 2013. Migrationscentret finns i residenset i Karlstad. I ett arbetsmarknadsprojekt samarbetar centret med Riksarkivet med digitalisering av olika typer av arkivmaterial, som kommunarkiv, centrets egna arkiv och Immigrantinstitutets arkiv. Befintliga databaser i EmiWeb kommer att vidareutvecklas liksom Riksarkivets digitala tjänst för kyrkböcker. Deras vision är att bli ett migrationscenter för hela Sverige, en samhällsnyttig organisation för migrationsfrågor, att göra insatser för vårt kulturarv samt att underlätta integration och bryta utanförskap. Centret planerar för att inrätta 50 lokalkontor i landet, med totalt bortemot 1 000 anställda. Finansieringen bygger på att staten ger lönestöd till de anställda. De resterande kostnaderna beräknas de deltagande kommunerna täcka. Tre kontor är redan i drift i Forshaga, Karlskoga och Ljungby. I höst kommer kontor att öppnas i Falun, Karlstad samt Linköping och eta-

Foto: Hans Bjernevik

Foto: Hans Bjernevik

bleringskontakter finns med bl.a. Nyköping och Halmstad.

Sista passet handlade om förbundsnytt och årets nyheter i Rötterbokhandeln. Årets stora nummer är Sveriges dödbok 6, 1901–2013, som nu är färdig! Försäljningen startar på släktforskdagarna. Dessutom har del 6 och 7 i förbundets handboksserie kommit ut; "Vägen till dina rötter" av Ewa Nilsson och "Anor från landsvägen" av Bo Lindvall.

Riksstämman

Efter namnupprop kunde förbundsstyrelsens avgående ordförande Barbro Stålheim hälsa 146 ombud välkomna till årets riksstämma. Riksdagsledamoten Ann-Kristine Johansson från Kil utsågs till stämмоordförande med Eva Dahlberg, vice ordförande i DIS, som bisittare.

Det fanns hela åtta motioner för stämman att behandla. I motion 1 föreslogs att det ska bli möjligt att följa riksstämman via sin dator. I styrelsens yttrande över motionen hänvisades till att årets stämma filmades och i efterskott ska läggas ut via länk på rötter.

I motion 2 begärdes mer detaljerad budgetering och redovisning av förbundets ekonomi. Motionen föranleddes bl.a. av att förbundsstyrelsen i sin proposition yrkat om höjning av förbunds-

avgiften med 4 kr till totalt 16 kr för 2015. Efter debatt beslöt riksstämman i enlighet med motionen och avtog styrelsens proposition om avgiftshöjning.

Den tredje motionen föreslog att de tidigare ordförandekonferenserna ska återupptas. Styrelsens yttrande över förslaget gick motionärerna i huvudsak till mötes och beslutet blev att ge styrelsen i uppdrag att se över upplägget av stämma och konferenser.

Motion 4 och 5 handlade om projektet Namn åt de döda och föranleddes delvis av en missuppfattning, nämligen att projektet skulle avslutas i och med att den sjätte versionen av Sveriges dödbok nu ges ut. Styrelsen försäkrade att så är inte fallet, även om det är troligt att årets skiva blir den sista i formatet cd/dvd.

I motion nr 6 föreslogs att förbundsstyrelsen skulle inrätta ett nytt pris, *Årets släktbok*, vilket blev stämmans beslut. Motion nr 7, som lämnats in av Släkt- och Bygdeforskarföreningen Engelbrekt i Norberg, föreslog att förbundsstyrelsen skulle utreda var förbundet ska vara beläget. Målet skulle vara att sänka förbundets fasta kostnader. Förbundsstyrelsen yrkade på avslag av motionen och så blev också stämmans beslut.

I den sista motionen yrkade man på att förbundsstyrelsen ska undersöka möj-

ligheterna att digitalisera kyrkböcker i f.d. svenska Pommern. I sitt svar över motionen meddelade förbundsstyrelsen att den kommer att med SVAR undersöka möjligheterna till digitalisering och meddela resultatet i kommande Angeläget, vilket stämman instämde i.

Valen av förbundsstyrelse följde valberedningens förslag. Till ny ordförande i förbundsstyrelsen efter Barbro Stålheim, som avböjt omval, utsågs Erland Ringborg, Stockholm på två år. Erland är sedan 2010 ordförande i Genealogiska Föreningen och har en gedigen bakgrund från statsförvaltningen bl.a. som ställföreträdande universitetskansler, statssekreterare i utbildningsdepartementet och chef för Skolöverstyrelsen.

Barbro Stålheim bjöd som avslutning in stämмоombuden till en buffé i restaurangen i konferenscentrets bottenvåning. Stämмоordföranden Ann-Kristine Johansson tackade för förtroendet, tackade stämмоombuden för livliga och konstruktiva diskussioner och avslutade årsstämmen. 🌿

MATS J LARSSON
mats@disysd.se

Som vanlig besökare på Släktforskardagarna

Elisabeth Leek ser till att Dis monter blir färdigställd.

Foto: Hans Bjernevik

VI ANLÄNDE TILL KARLSTAD PÅ FREDAGSEFTERMIDDAGEN, JAG OCH MIN man Hasse, och gick upp till Dis monterplats på plan 3 i Karlstads CCC. Där möttes vi av energiskt arbetande styrelsemedlemmar, faddrar och andra funktionärer, med Elisabeth Leek som dirigent för det hela. Det var inte mycket av montern som var klar då, men en disk för kansliets arbete fanns redan på plats. Vi kunde skymta vilka som skulle bli de närmaste grannarna; ÖGF, PLF och MyHeritage.

Efter en stunds samtal och fotograferande gav vi oss iväg för en egen aktivitet. Vi skulle besöka en av mina kusiner en bit utanför Karlstad, som blivit intresserad av släktforskning. Det är alltid roligt att träffa släktingar och dessutom få prata om sitt största intresse utan att de ser uttråkade ut och byter samtalsämne – härligt.

På lördagmorgonen hade vi bestämt oss för att vara tidigt ute, men när vi kom ner till frukosten var hotellmatsalen nästan fullsatt. Strax före klockan nio fattade vi posto innanför de båda entrédör-

rarna och såg hur den väntande skaran fylldes på utanför. Sedan öppnades dörarna, en för betalande besökare och en för de med förbokade biljetter. Det var välorganiserat och verkade flyta på bra.

Invigningen

En timme efter att dörarna öppnats var det dags för invigning i stora kongresshallen. Presentatören Kjell Gustafsson gav först ordet till ordföranden i Värmlands Släktforskar-förening, Hans Olsson, som hälsade oss välkomna till Karlstad, Värmland och årets Släktforskardagar. Därefter kom den nyvalde ordföranden för Sveriges Släktforskarförbund, Erland Ringborg, som gav oss litet statistik om förbundet med 173 medlemsföreningar, 71 000 medlemmar och över 300 000 besökare på Rötter per år. Han påpekade även vikten av att ha viktiga intressen som håller vårt intellekt igång. Det är sådant som behövs för att vi ska ha ett gott liv. Alla talen inramades av vacker körsång dels av Sångföreningen Mannheim, 124 år gammal på det 125:e, och flickkören Clavinova.

Därefter kom den före riksmarskalken, tillika före detta landshövdingen i Värmland, Ingemar Eliasson för att kåsera om migration. Ett så allvarligt och viktigt ämne går inte att kåsera över, menade han. Migration i betydelsen byte av hemort eller hemland påverkar både människorna och den plats man lämnar och likaså det land och de man flyttar till. Ett allvarligt och tankeväckande tal, som är lätt att koppla till vår släktforskning. Visst har vi alla jagat släktingar i kyrkböckerna som flyttat, vissa mer än andra och till ännu ovissare förhållanden. Hur många gånger har vi inte ställt oss frågorna: Varför? och Hur gick det sen?

Slutligen kom Värmlands nuvarande landshövding, Kenneth Johansson, som med några egna reflektioner om släktforskning hälsade oss välkomna och förklarade Släktforskardagarna i Karlstad 2014 för öppnade.

Plan 3

Dags att själv börja gå runt och titta på de olika montrarna och se vad som bjöds. I programmet fanns annonser och

KERSTIN BJERNEVIK
kerstin.bjernevik@bredband.net

Värmlands landshövding, Kenneth Johansson, förklarade Släktfors kardagarna i Karlstad för öppnade.

Foto: Hans Bjernevik

uppgifter om vad föreningarna och företagen hade för nyheter att presentera. Det kunde vara en nytgiven bok i något ämne eller en dvd med nya och uppdaterade kyrkoboksregister eller liknande. Allra först gick jag till Släktforskarförbundets monter för att skaffa mig den nya Sveriges Dödbok nr 6 med uppgifter från 1901-2013. Resultatet av projektet "Namn åt de döda", som med frivilliga krafter har fyllt på uppgifter som tidigare saknats för åren 1901-1946 samt även uppgifter om avlidna från 2009 till 2013. En riktig guldgruva. Man hade ordnat en snabbkassa för kioskvältaren Sveriges Dödbok nr 6 och Släkthistoriskt forum på ena sidan av montern och på den andra fanns Rötter-bokhandeln med sitt stora utbud av böcker och skivor.

På samma plan som DIS och Förbundet huserade bland flera andra Riksarkivet, även de med många böcker och skivor till försäljning. I den montern fanns även de ingående arkiven; Krigsarkivet, Göteborgs landsarkiv, Stockholms stadsarkiv och inte minst SVAR. Vid ståborden visades besökarna runt i den

Digitala Forskarsalen. Dessutom fanns Skånes Genealogiska förbund samt en samlad monter för tre av föreningarna från Närke på samma plan.

Plan 4

På plan 4 fanns en av de största monterarna, som var gemensam för fyra Värmlandsbaserade arkiv. Här presenterade man böcker i olika ämnen. Man kunde hitta kartor och skrifter över olika stadsdelar i Karlstad med mera. Även Lantmäteriet hade en välbesökt monter och jag hittade även Nyköping-Oxelösunds Släktforskarförening med sin presentation av de kommande Släktfors kardagarna 2015, www.af2015.se

Dalarna var representerat av fem olika släktforskar- och hembygdsföreningar i en gemensam monter precis som de fem släktforskarföreningar som representerade Västra Götaland. Där ingick DIS-Väst, som en stor och viktig del. Deras nordligaste utposter på båda sidor om Väneren ligger bara ett fåtal mil från Karlstad, så där var det läge för medlemsvärkning.

Även DIS-Öst hade en egen monter, där man utöver sin verksamhet visade att även om vi är svenska släktforskare i huvudsak så finns det både anor, ingifta och barn från andra länder och världsdelar bland föreningens funktionärer. Detta visade man på en stor handmålad kartvägg.

Plan 5

Där möttes vi först av DIS-Norges stora monter och längre in Sveriges Hembygdsförbund med fyra Värmlandsavdelningar representerade enligt programmet. Där saknade jag dock den jag var riktigt nyfiken på, nämligen Järnskogs Hembygdsförening. (Mina föräldrar hade ett konditori med eget bageri i Koppom, som ligger i Järnskog, under kriget. Om livet velat annorlunda hade det kunnat bli min hembygd.) Värmlands egen DIS-förening, DIS-Bergslagen fanns förstås representerade med en egen monter där de visade och sålde sitt kursmaterial om DISGEN. Intill fann jag tre rikstäckande föreningar, alla baserade i Stockholm. Föreningen

Dis föreläsningssal.

Foto: Hans Bjernevik

för Smedsläktforskning hade annonserat om en nyutkommen bok om Järnbruk i Värmland, den var jag nyfiken på. Vallonättlingarna fanns också på plats med en välbesökt monter. Genealogiska föreningen erbjöd Släktforscardagarnas andra kioskvältare, den nyutgivna skivan med Johan Bures släktbok, och givetvis med sina databaser med respass m.m.

På lördagen var det verkligen varmt på de två översta våningarna, så då åkte man gärna ner med rulltrapporna till plan 1 (det fanns inget plan 2 om någon undrar). På söndagen kändes det betydligt bättre då det inte var lika många besökare.

Plan 1

På entréplanet under kongresshallen och granne med matsalen hittade man dels huvudsponsorn ArkivDigital i en stor monter med många möjligheter att få vägledning in i den digitala släktforskarvärlden. Tvärs över gången fanns en Värmlandsvägg med Värmlands släktforskarförening, Finnsam, Skogsfinsk genealogi och Solör-Värmland Finn-kulturförening. På andra sidan AD-

montern hittade jag Kronobergs Genealogiska Förening, FamilySearch och Centrala Soldatregistret.

Med jämna mellanrum återvände jag till DIS monter för att kolla läget. DIS monter var en öppen och luftigt arrangerad monter med fem olika stationer vid ståbord plus DIS-kansli. Vid två av borden presenterades DIS och DISBYT, vid ett demonstrerades det kommande DISGEN 2014, ett med *Mac/Reunion* samt ett med kartor. Dessutom presterades en diger föredragslista med ett föredrag varje timme och givetvis med dubbleringar. Salen, som låg vägg i vägg med montern, rymde ca 75 åhörare och var oftast fullsatt, så de många sittplatserna behövdes verkligen. Nyheten i DIS monter var två nya dvd-skivor med Häradsekonomiska kartor för DISGEN över norra och södra Värmlands län och en för Örebro län med södra Dalarna. Många var intresserade av både DISGEN 2014 och de nya historiska kartorna. Det märktes på trycket vid ståborden, på föreläsningarna och inte minst vid försäljningen där kartorna såldes.

Det här var några av alla de 90 utställarna med många olika ämnen och

presentationer, men det fanns många, många fler montrar med mycket vackert och spännande att titta på. Trots de fyra utställningsvåningarna kändes det inte som om man missade något eller att det var svårt att hitta till det man var intresserad av. Rulltrapporna underlättade och på vägen fanns gott om sociala utrymmen att stanna och prata med kända och okända. Programmet gav god vägledning och Släktforscardagarnas egna gultröjade funktionärer fanns överallt till vår hjälp. Runt rulltrapporna stod de som våningsvärdar och på plan 3 fanns även en älg av sällan skådat slag, men inte en vit en. De har annars sådana i Värmland har jag hört.

En av föreläsningarna lyssnade jag på, nämligen den om historiska kartor på Lantmäteriets webbplats och hur man hittar och använder dessa. Det var lärorikt till och med för mig, som ändå tycker att jag använder dessa tjänster ganska ofta. Jag lyssnade även på föreläsningen i DIS hörsal om DISGEN 2014. Den gör ju bara att man väntar ännu mer.

Tack Karlstad... och hoppas vi ses nästa år i Nyköping. 🐾

Foto: Anna Linder

Foto: Hans Bjernevik

Foto: Anna Linder

Foto: Hans Bjernevik

ANNA LINDER
diskulogen@dis.se

Forska med Ancestry

Christa Cowan, den barfota genealogen från Ancestry, ger tips om hur man söker efter släktingar som emigrerat till Amerika.

FÖRE ÅR 1790 HADE BARA CA 500 SVENSKAR EMIGRERAT till USA.

Massemigrationen började 1841 och nådde sin höjdpunkt under 1880-talet. Enbart under 1880 immigrerade ca 325 000 svenskar. Under åren 1790–1950 hade mer än 2 miljoner svenskar emigrerat till Amerika.

Majoriteten av de svenska emigranterna kom till de centrala delarna av USA, som Illinois och Minnesota. De flesta emigrerade till ett ställe där jordmånen påminde om den där hemma. Då kunde de odla grödor de var vana vid.

På kartan från folkräkningen, Census, för år 2000 visas fördelningen av personer som identifierar sig själva som personer med svensk härkomst. Det finns ganska många i västra delen, men de är fortfarande koncentrerade till Minnesota och Illinois.

Passagerarlistor

När man börjar leta efter släktingar som emigrerat till Amerika är det viktigt att

veta vilket år de kom och vilken resväg de tog. Under massemigrationens höjdpunkt reste de flesta över England vidare till USA. Många passagerarlistor för inkommande resor till USA åren 1850–1870 finns inte längre kvar. Från 1880 finns det fler och från 1890 och framåt finns de flesta listor bevarade. Det finns dock utgående passagerarlistor från England och Tyskland. Om man inte hittar emigranten i de amerikanska listorna har man fortfarande chans att hitta dem i passagerarlistorna från England och Tyskland. Om man har tur hittar man personen i både utgående och ingående passagerarlistor.

Ancestrys material

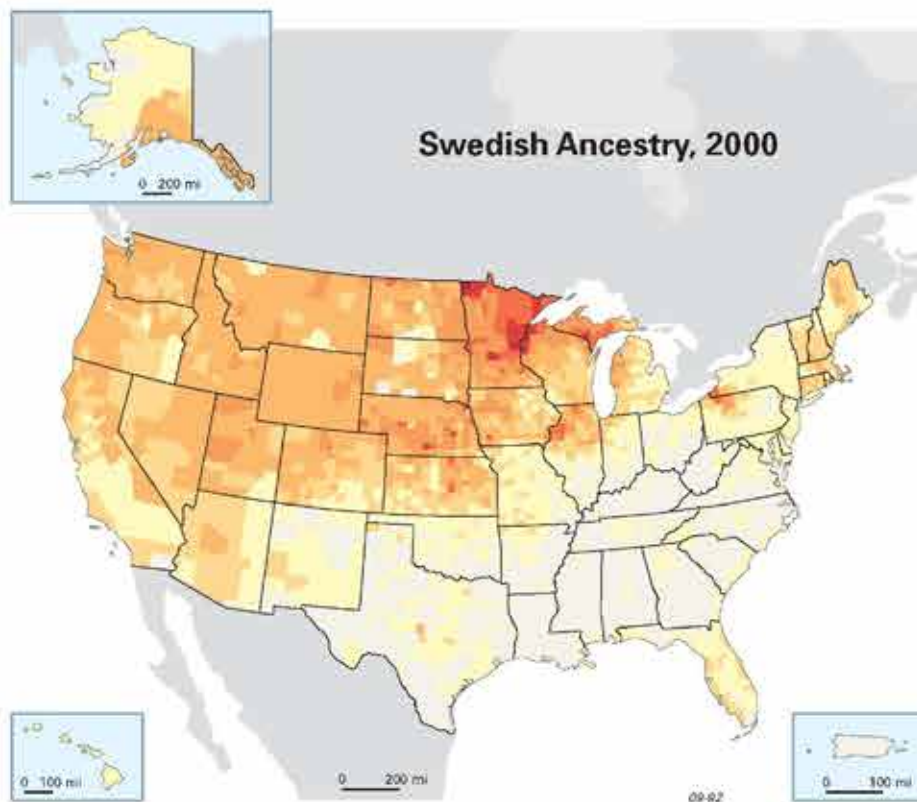
För tillgång till amerikanskt material måste man ha ett World Deluxe-abonnemang. Man kan komma åt allt arkivmaterial genom vilken portal man vill, som ancestry.se eller ancestry.com, men viss extra information finns enbart via ancestry.com. Kom ihåg att kryssa ur rutan "En-

dast dokument från Sverige" när du söker efter material från andra länder än Sverige.

Ancestry har 14 miljarder sidor. 2 miljoner sidor läggs till per dag. Ancestry har 2,7 miljoner abonnenter.

Ancestry har en stor mängd arkivmaterial. För amerikansk forskning finns bl.a. alla federala Census som gjordes vart tionde år då alla invånare i landet registrerades. Det finns ingen fortlöpande registrering hos kyrkan, eller staten, för födda, vigda eller döda. Census är det enda register som förts fortlöpande under en längre period på ett uniformt sätt.

Det finns många andra arkiv som kan hjälpa till i forskningen, t.ex. tidningssamlingen. Tidningar är mycket intressanta och värdefulla källor - särskilt i mellanvästern (där bl.a. Minnesota ligger) då de lokala tidningarna 1880–1930 var som den tidens Facebook. Man skrev om mycket vardagliga saker i tidningarna, som vem som kom på middag, vem som spelade kort i vems hus och vem som var på besök

Fördelningen av personer som identifierar sig själva som personer med svensk härkomst i folkräkningen 2000.
Källa: U.S. Census Bureau

från annan ort. Ibland är dessa inlägg i tidningarna den enda källan som finns om ett barns födelse, ett par som gifter sig eller en kvinnas efternamn som ogift.

Släkträd online

Man behöver inget abonnemang för att bygga ett träd online hos Ancestry. Om man letar efter sin amerikanska släkt kan träden vara en värdefull källa som visar var man ska fortsätta sin forskning.

Christa uppmanar alla, med eller utan abonnemang, att lägga upp ett släkträd. Särskilt om man letar efter amerikanska släktingar. Om man bara vill hitta en koppling behöver man inte lägga upp hela sitt släkträd, bara den del som man tror kan ge en koppling. *Ancestry.com* tittar på ditt träd och jämför med de andra 60 miljoner träden och om en koppling hittas visas ett grönt, skakande, löv.

Om du klickar på lövet visas hur många träd som hittats. Där kan du klicka och se vem som har dina släktingar i sitt träd och du kan kontakta dem via

Ancestrys sida, inga mejladresser ges ut. Det är viktigt att notera när de senast var inloggade eftersom det visar hur aktiva de är och hur stor sannolikheten är att de kommer att besvara ditt mejl. Antal meddelanden syns vid det lilla kuvertet uppe till höger på sidan.

Det går bra att importera en Gedcom-fil till Ancestry. Om man inte har ett abonnemang får man fortfarande ledtrådar via de gröna löven, och man kan se vem som lagt upp ett träd, men man kan inte kontakta dem. Om någon kontaktar dig kan du däremot svara.

Att söka

Frågor att fundera över innan du söker:

- Vad vet du?
- Vad vill du veta?
- Var kan du hitta informationen?

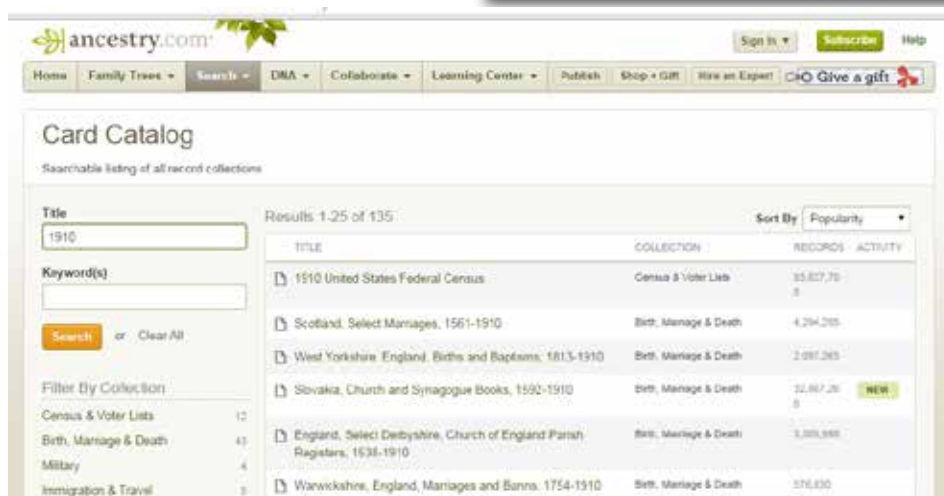
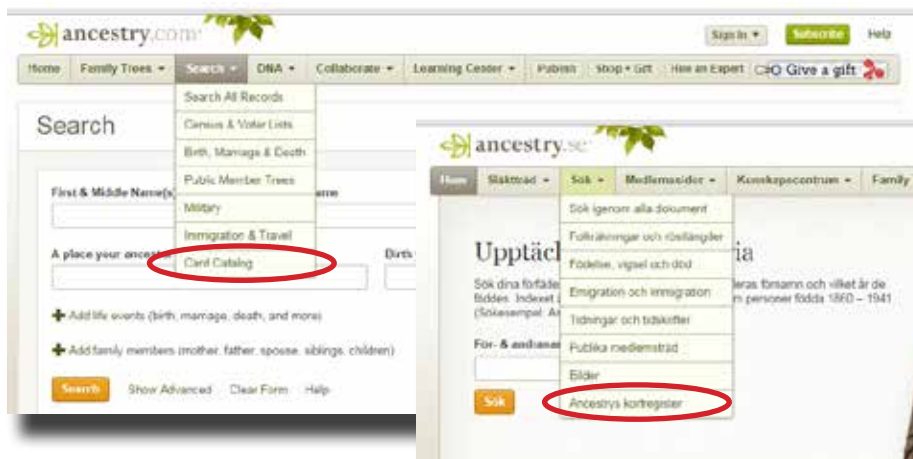
Alltför många är inställda på att de vill veta allting. Det är sant att man vill veta allting om en släkting, men den inställningen gör inte att man gör effektiva sökningar. Fundera över specifika saker

du vill veta, för då kan du börja fundera på vilka samlingar som kan innehålla informationen.

Om du t.ex. vill veta när någon immigrerade kan du hitta svaret i passagerarlistor, federala folkräkningar (1900–1930 ger immigrationsår), passansökan och naturalisering.

Om du vill veta vilka barn en person hade kan du hitta svaret i Census, födelsebevis, födelseindex, tidningar, biografier, lokala historier, dödsrunor och brev hem. Olika arkiv ger olika svar.

Ancestrys kortregister (Card Catalog) är en bra startpunkt och en av Christas favoritfunktioner. Det är den snabbaste vägen till alla källor. Du hittar dit via *Search > Card Catalog* eller *Sök > Ancestrys kortregister*. Om man t.ex. letar efter Census för 1910 så är det bara att skriva in 1910 i sökrutan så syns länken till Census 1910 överst i listan. Om du väljer att söka i alla arkiv måste 14 miljarder sidor genomsökas, och det är därför man får väldigt många sökresultat.

Ancestrys kortregister gör det enklare att hitta det material man söker.

tat tillbaka. Om du vet att du söker efter något i en specifik samling är det bättre att avgränsa sökningen till enbart den. Det är i kortregistret som du enkelt hittar t.ex. Census för enskilda stater.

Varje gång du fyller i ett platsnamn i dina sökkriterier dyker det upp en rullgardinsmeny – välj platsen från den för korrekt sökning. De valbara platserna är geotaggade så att man t.ex. kan välja att söka på ett större område runt en vald plats. Om inte platsnamnet väljs ur listan används det bara som ett nyckelord.

Folkräkningar – Census

Folkräkningar på federal nivå, US Federal Census, genomförs vart tionde år. Åren som finns tillgängliga är 1790–1940. 1890 förstördes i en brand. Folkräkningar på delstatsnivå, State Census, genomförs också vart tionde år, men är förskjutet 5 år i förhållande till den federala folkräkningen, 1905, 1915, 1925 osv. Inte alla stater har Census. Och inte alla som genomförts är tillgängliga på internet.

683 000 personer födda i Sverige bodde i Hennepin County och granncounties, Minnesota i 1910 Census.

Census kommer att vara det stora ramverket som du använder i din amerikanska forskning.

Där kan du ofta hitta immigrationsår och naturaliseringsstatus. Det finns tre naturaliseringsstatusar: NA: naturaliserad (medborgare), PA: submitted papers (skickat ansökan) och AL: alien (inte medborgare). Man måste ha bott i USA i 5 år, varav 3 år på samma ställe, för att kunna ansöka. När man ser att dessa bokstäver ändras mellan olika Census vet man mellan vilka årtal man ska börja leta efter naturaliseringspapper.

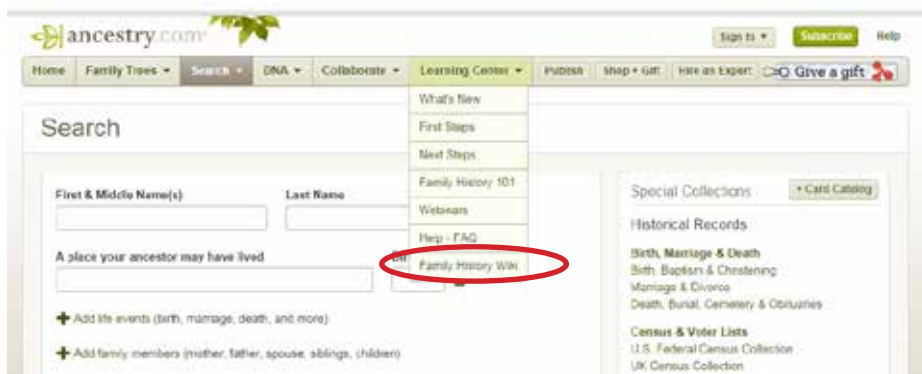
Medborgarskap

Endast vuxna män blev naturaliserade fram till 1920. Kvinnor och barn under 18 år blev automatiskt medborgare när maken/pappan blev det. Du kan alltså endast hitta naturaliseringspapper för pappan i hushållet. Singelkvinnor kun-

de bli naturaliserade om de ville, men väldigt få gjorde det eftersom de, om de sedan gifte sig, fick sin medborgarliga status från sin man. Om kvinnan gifte sig med någon som ännu inte var naturaliserad förlorade även hon medborgarskapet, även om hon var född i USA.

Naturaliseringen hanterades oftast av Countyt. Man kunde välja vilken domstol man ville för att naturaliseras, därför blev det oftast den närmaste domstolen (County Courthouse eller US Federal Courthouse). Index finns till de flesta tillgängliga naturaliseringar. Ibland är det bara ett kort med ett namn, så det kan vara svårt att se om man hittat rätt. Om det gäller en federal domstol finns även originaldokumenten på Ancestry. Om det gäller en County-domstol måste de kontaktas personligen. Med informationen från indexkortet kan de skicka en kopia på fullständig information.

Innan Social Security (1935) fanns det inget krav på konsekvent användning av ett namn eller en stavning, man

kunde använda vilket namn som helst. Vid naturaliseringen jämfördes ifyllt namn med namnet på passagerarlistan när man immigrerat. Så länge de såg ungefär likadana ut var det ok, t.ex. att Johansson blev en Johnson. Om man drastiskt ändrade namnet kan det finnas pappersarbete kring det i naturaliseringen.

I naturaliseringsdokumenten listas vanligtvis födelsedatum, födelseplats, immigrationsdatum, hamn (många kom via New York, men det fanns 50 andra aktiva hamnar) och om du har tur även båtnamnet, vilket gör det mycket enklare att hitta i passagerarlistan. Make/maka och alla minderåriga barn listas. Kom ihåg att titta på nästa bild när du tittar på naturaliseringsdokument eftersom de oftast var på 2-4 sidor.

Du hittar naturaliseringsdokument via *Sök > Ancestrys kortregister > Emigration och immigration > Medborgarskaps- och naturaliseringsregister (Search > Card Catalog > Immigration & travel > Citizenship & naturalization records)* och filtrera efter plats om du vet det.

Det kan vara mödosamt att hitta någon i passagerarlistorna då det finns många med samma namn som kom ungefär samtidigt, men informationen i naturaliseringen kan ge identifierande information så att man vet att man har rätt person.

Sökning utan namn

När man endast gör en sökning på ort kan man se att alla sökresultat inte har indexerade personnamn vilket t.ex. kan bero på att namnet var oläsligt p.g.a. att det var utsmetat på sidan. Så om du söker på endast plats och födelseårtal kan

du ev. hitta svårfunna personer. Sökresultaten är ordnade i alfabetisk ordning efter efternamn så att man enkelt kan hoppa till rätt begynnelsebokstav.

Mycket oftare än ålder eller ort är personnamnet den information som oftast innehåller fel med felstavat, ändrat eller felindexerat namn. Christa gör därför ofta sökningar utan namn, särskilt i Census, bara för att undersöka vilken information man kan hitta. Oftast börjar hon brett och fyller sedan i lite mer information i taget för att fokusera sökningen.

Födda, vigda, döda

Tillgång till information om födda, vigda och döda bestäms av varje enskild stat. Beroende på vilken stat du forskar på har du tillgång till olika material. Oklahoma är den värsta staten då det gäller tillgång till information. Oklahoma blev en stat 1907 och har 100 års sekretesslag vilket innebär att endast information för 1907–1913 finns tillgänglig. Vissa Counties i nuvarande Oklahoma började föra register över födda, vigda och döda tidigare än 1907. Men det materialet finns hos Countyt och för att få tillgång till det måste man kontakta Countyt personligen.

Alla stater började föra register vid olika tidpunkter, innan dess skedde det på County-nivå. Och varje stat har olika sekretessbestämmelser över vad som får finnas tillgängligt.

Mycket material över födda är endast index, för att se originaldokument måste man kontakta staten för kopior. Skrolla ner förbi sökrutan för att se kontaktinformation. Ibland behöver du se originalet för att kunna avgöra om du har

rätt person. Och ibland finns där även mycket mer information. Ancestry har det material som staten gått med på att ge ut, ibland endast ett index, ibland även originaldokument.

Kontakt med släktingar

Ancestry har några extra bra databaser för att hitta nu levande amerikanska släktingar. Man kan ju först testa Census för 1940, som är den senast tillgängliga, använda Card Catalog för att hitta tidningar för området och se om det finns register för födda, vigda och döda för den staten efter 1940. Men de två främsta källorna är City Directories och Public Records Index. I City Directories kan man spåra familjer och se hur de flyttat, vanligen fram till 1990-talet. Public Records Index ger information ända fram till 2010. Ofta hittar Christa släktingar i Public Records Index, letar reda på familjemedlemmen med det mest unika namnet och söker sedan efter denne på Facebook. Det är mycket enklare, och billigare, att söka kontakt via Facebook än att försöka hitta information och ringa.

Avslutningsvis

Family History Wiki ger svar på vilket material som finns, både analogt och digitalt. Sökvägen är: *www.ancestry.com > Learning Center > Family History Wiki*. Wiki är öppen för alla och innehåller även länkar till sidor utanför Ancestry, t.ex. State Vital Record på FamilySearch.

Card Catalog visar vilket material som finns tillgängligt online hos Ancestry. 📖

Kristin Mikalsen, historiker och intendent på Svenska Migrationscentret, berättar om svenskar som utvandrar till Norge och svenskar som följer efter normmännen till Amerika.

Norges roll i den svenska utvandringen

BESLUTET ATT FLYTTA TILL ETT AN-
NAT LAND ÄR DET största be-
slutet man tar i livet. Det får
större påverkan på hur ditt liv blir än
vem du väljer att gifta dig med, eller om
du skaffar barn eller inte.

Utvandring till Norge

Det är inte lika många som har flyttat från Sverige till Norge som till USA, men det är ändå en ansevärd mängd. Man började föra statistik över svenskar i Norge under 1800-talet. Då svenskar fick passfrihet 1860 ser man att de började bege sig till Norge. Toppen nåddes åren 1900–1920 och sedan blev det allt färre svenskar i Norge.

I början av 2000 flyttade svenskar åter i hög grad till Norge. I alla migrationsvågor är det de unga som flyttar. Det är lättare att packa ihop och åka iväg utan hus, familj och gamla föräldrar att ta hand om.

Man har alltid flyttat fram och tillbaka mellan länderna, särskilt längs gränsen mellan Norge och Sverige. Men det är en generell tendens att svenskar hellre flyttar till Norge än tvärtom. Det var så förut och det är så än idag. Ca 6000 svenskar flyttade till Norge 2012 medan ca 1000 normmän flyttade till Sverige.

På slutet av 1800-talet och början av 1900-talet var Kristiania centrum för de svenska gränslännen, Bohuslän, Västra Götaland, Värmland, Dalarna och Jämtland. Man var i utkanten av Sverige, så man vände sig västerut eftersom det var lättare att åka till Oslo än till Stockholm. Dessutom var svenska arbetare väl ansedda i Norge. De var pålitliga och dugliga, särskilt hantverkare. Enligt Emigrationsutredningen kan man säga att år 1900 var en fjärdedel av Oslo byggt av svenskar.

Nationalitet

De flesta unga i Värmland i dag känner någon som jobbar i Oslo, och så var det även för hundra år sedan. Men säsongsarbetet var inte problemfritt. Ett stort problem med att svenskar åkte till Norge var att de tappade sin nationalitet. De blev normmän när de åkte över gränsen. Detta var man bekymrade över i Emigrationsutredningen.

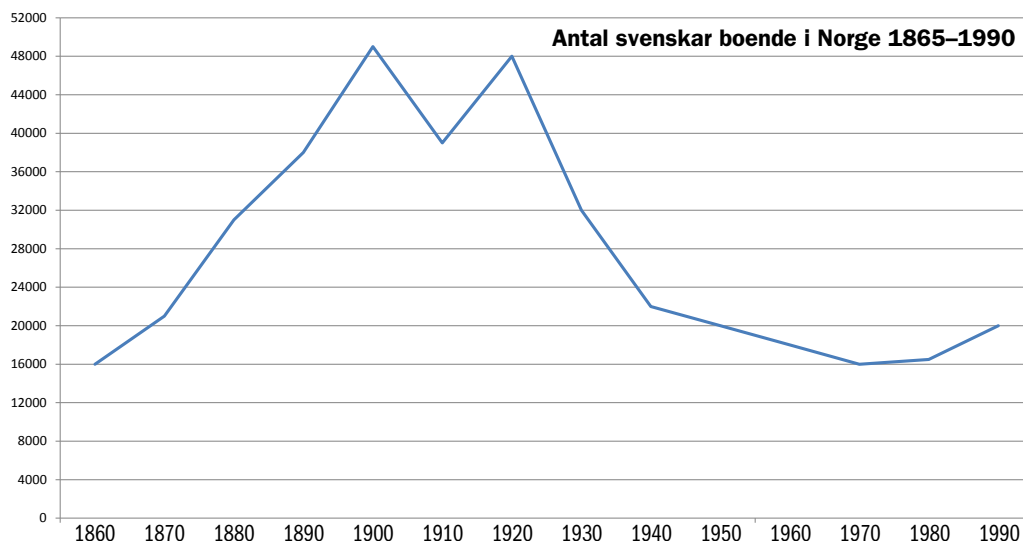
Det fanns rapporter om att man snabbt tappade sitt språk. Så fort en svensk åkte över gränsen började han enbart tala norska. En präst skriver att nästan alla hemkomna, även om de en kortare tid vistats i Norge, inte kunnat tala ett enda svenskt ord. De förstår endast med svå-

righet det svenska språket. Och från Dalarna berättas det att svenskan är borta hos de som bara har varit några dagar i Norge. Medan normmän som bott flera år i Sverige fortfarande talar norska. Då den svenska nationalismen växte fram vid förra sekelskiftet var det här ett problem. Enligt en rapport till Emigrationsutredningen kunde i de flesta fall de som emigrerat till Norge anses förlorade för vårt land och folk.

Värre problem med att svenskar vistades i Norge var den moraliska förtappelsen som skedde i Norge. Vad det moraliska tillståndet hos de återvändande angår, är uppgifterna i det hela ganska nedslående, kan man läsa i Emigrationsutredningen. På de flesta håll talas det om själslig och religiös tillbakagång. De unga, 20-30 år, kommer hem till hösten, eller lagom till jul, och har då riktigt mycket pengar. De använder inte pengarna till något nyttigt utan på brännvin och konjak. Dessutom lyxvaror från Norge. Det är ett rått och supigt levnadssätt bland säsongsarbetarna.

Kriminalitet

Från norskt perspektiv var kriminella svenskar ett problem. Det var stora uppslag i de norska tidningarna under

1880-talet att då den stora invandringen från Sverige sammanfallit med stor uppgång i brottsstatistiken så måste det vara svenskarna som begått brotten. Det fanns några fall där svenskarna bevisligen begått brott – och sedan började man tala om att svenskarna var kriminella. Svenska myndigheter tyckte inte om att man talade illa om svenskar så de utförde en statistisk undersökning av brott i Norge 1876-1885.

Svenskarna utgjorde 2,6 % av befolkningen och borde stå för 2,6 % av brotten. Men eftersom flertalet av svenskarna som befann sig i Norge var unga män, och unga män är mer benägna att begå brott, var åsikten att man kunde anta att svenskarna skulle stå för 3–4 % av brotten i Norge. Undersökningen gav ett nöjaktigt resultat eftersom det visade sig att svenskarna totalt stod för 2,6 % av brotten. Tyvärr stod de för 7,3 % av brotten som gällde mord, rån, våldtäkt och mordbrand i samband med mord. Om det skriver man att, fränsett det i och för sig försvinnande fåtalet grova brottslingar utgöra svenskarna i Norge tydligen en i hög grad aktningvärd och laglydig befolkning.

Ett annat problem när det gällde utvandringen till Norge vid förra sekel-

skiftet var att Norge skickade hem sjuka och gamla svenskar. Man tog gärna emot unga och friska arbetande svenskar. Det var norsk politik att göra så. Kristiania gjorde så med alla. De skickade hem de fattiga eller skickade en räkning till deras hemsocknar, för de skulle inte betala för alla som kom dit. Det här tyckte man inte om i Sverige. Norge tog emot svenskar som fick jobba ut sig och sedan skickades de hem till en hemsocken de kanske inte varit i på 40 år.

Amerikafararna

Den andra viktiga rollen som Norge spelat i Sveriges utvandringshistoria är som utvandringshamn. Norska hamnar var de tredje viktigaste hamnarna ut från Sverige. 67 % av emigranterna åkte från Göteborg, 11,5 % från Malmö och 9,5 % åkte ut från Norge med Trondheim och Oslo som de största utvandringshamnarna. Det var inte svårt att åka till Kristiania. Det fanns järnväg dit och man kunde göra sig förstådd. För många i gränstrakterna var det den närmaste hamnen, och ibland även den billigaste.

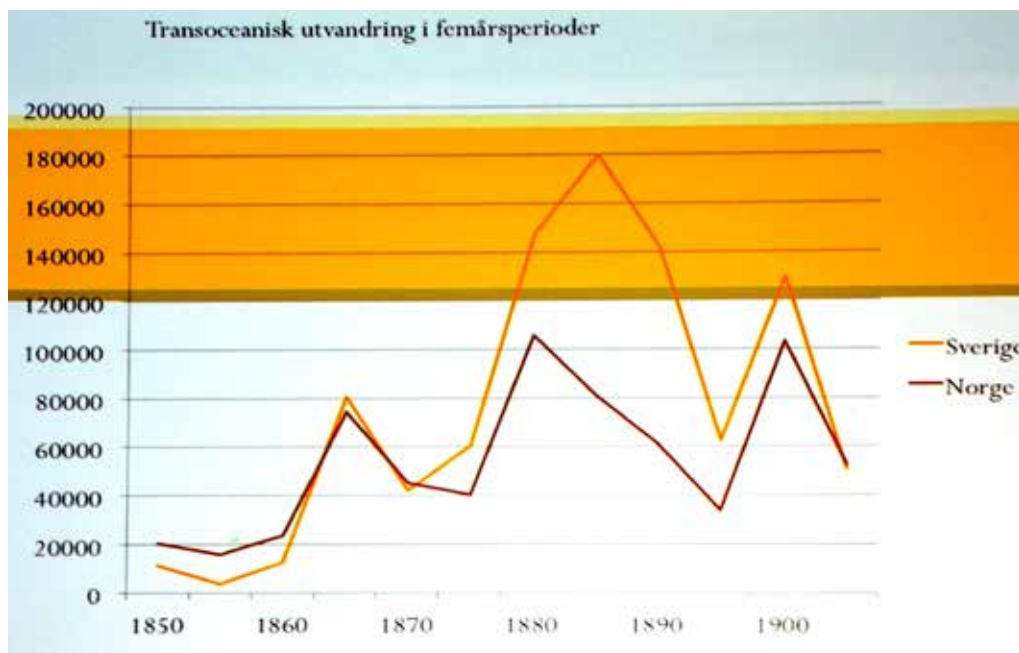
Norge hade den näst största procenten utvandrare till USA i Europa. Endast irländarna var fler. 1,2–1,3 miljoner svenskar åkte till Amerika och 800 000

norrmän. Det var alltså procentuellt fler norrmän som åkte.

Tack vare att vi skandinaver kan förstå varandra hade emigrantagenterna en större marknad. De kunde trycka upp informationsmaterial och dela ut i två länder. I ett brev till agenterna Bröderna Larsson i Göteborg berättar en man att: "Agenter från Norge, från flera linjer, är alltid här på vårsidan med jättestora plakat och puffar för sina linjer... Inga svenska agenter annonserar i Östersundstidningarna, men de norska agenterna brukar ha väldig reklam på våren, och så resa de från stuga till stuga och utdelar sina prislistor och illustrerade plakat."

I Allan-linjens material, som delades ut i Sverige, Norge och Danmark 1871, finns lockande beskrivningar om resan över till USA. Man får åka med nya, fina ångfartyg, sova i bekväma hängmattor och äta så mycket mat man orkar. Middagen klockan ett består t.ex. av oxkött eller fläsk och soppa med skeppskex och potatis, eller fisk och potatis på de olika veckodagarna. På söndagarna fås pudding som efterrätt.

Man lovas skandinaviska tolkar som stöd vid varje byte av fortskaffningsmedel. Man möts på tågstationen och lotsas

I början av 1850- och 1860-talet är det flest norrman som emigrerar, sedan börjar svenskar åka, och sedan blir det alla svenskar på samma gång på 1880-talet.

till hamnen och rätt fartyg. En skandinavisktalande person följer en till tåget till Liverpool. Man möts även i Amerika av skandinavisktalande tolk. De hjälper en med bagaget och att hitta fram till slutmålet. Det verkar påminna om nutidens charterresor. Skandinaviska emigrantlinjer gör det lättare att utvandra.

I början kunde en amerikabiljett kosta en hel årslön för en vanlig arbetare. Enligt en senare uppgift hade man betalat 50 dollar, ca 200 kronor, för en biljett. Då tjänade man 4 kr/dag. Så det blev 50 dagslöner för en biljett. Man hade mycket mindre kapital att använda förr eftersom man la mycket mer på boende och mat än vad man gör i dag. Så även om man omsätter ett pris till dagens pengavärde så får man inte rätt bild av hur dyrt det var. Det är bättre att jämföra med dagslöner.

En annan anledning att åka över Norge var den olagliga emigrationen. Om man inte fullgjort värnplikten eller hade försörjningsansvar fick man inte åka till Amerika från en svensk hamn. Sverige hade absolut allmän värnplikt från 1902. Men det var många som inte hade lust att göra värnplikt och därför försökte sticka iväg. Norska myndigheter ansåg sig inte ha några befogenheter att stanna folk som inte hade intyg från prästen.

Det var vanligt att mannen fick prästintyg och åkte över först för att skicka hem pengar under några år så att famil-

jen sedan kunde komma efter. Det var många män som gjorde det, men det var även så pass många som inte gjorde det att på svenska uppstod uttrycket amerikanka – en kvinna som är ensam eftersom hennes man är borta i Amerika. Man vet ju inte alltid vad som har hänt dessa pappor.

Enade skandinaver

Den tredje rollen som Norge har spelat i svensk utvandring är det nära förhållandet mellan svenskar och norrman i USA. De emigrerade samtidigt och bosatte sig på ungefär samma platser. Huvudsakligen i mellanvästern, Minnesota, Wisconsin, Illinois och Dakota. De levde gärna tillsammans. Övergripande kan man säga att svenskar var mer urbana, de var vana att bo i städer, och norrman rurala, mest rurala av alla invandringsgrupper. Längst ut på prärien ville norrmännen bo. Men många samhällen var blandade. De hade t.ex. gemensamma kyrkor, församlingar och tidningar.

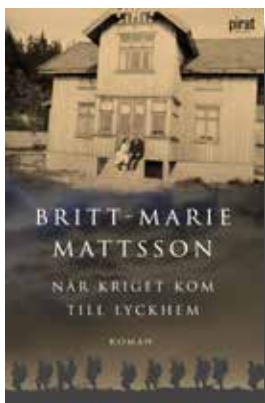
Historikern Dag Blanck har delat in det norsk-svenska förhållandet i USA i tre perioder:

- 1850–1890 samarbete i skandinavisk anda.
- 1890–1915 nu är man svensk eller norsk (p.g.a. växande nationalism i hemlandet)
- 1915– nu är man enbart amerikan (från första världskriget och framåt).

Det var viktigare att vara amerikan från och med världskrigen. Under 1970- och 1980-talet återupptogs intresset för den etniska härkomsten. Och då var man åter svensk eller norsk, inte skandinav.

Norrman och svenskar såg sig som en grupp, och inom gruppen har man samarbetat och tyckt om varandra. Vanligast var att man gifte sig inom sin specifika grupp, norrman med norrman och svenskar med svenskar. Men där svenskar gifte sig med en annan grupp var det i 40 % av fallen med norrman. Man var varandras föredragna partner. Att bo på samma ställe i grupp gav en trygghet i det stora okända USA. Det var lättare att söka jobb på en svensk gård i USA om man var norsk.

Många svenskar flyttade över till Norge då det var dåligt med jobb och dåliga löner i Sverige. Arbetsvandringarna fram och tillbaka gav en vana att resa. Man visste hur det fungerar, och det gjorde det kanske lite lättare att kliva på ett fartyg och åka över Atlanten. 🌲

När kriget kom till Lyckhem

Britt-Marie Mattsson

Utgiven: September 2014

Format: 145x220 mm

Antal sidor: 340

Förlag: Piratförlaget

Inbunden bok - ISBN: 978-91-642-0416-5

Ebok - ISBN: 978-91-642-4241-9

"Året är 1916. En ung man flyter i land vid stranden nedanför Frida och Oskars hem i Bohuslän och det stora kriget blir verkligt. Mannen är inte den ende. Under ett dygn dör åttatusen sjömän vid slaget på Skagerrak.

Fridas syskon har redan lämnat nödår och förtryck för att prova lyckan i Amerika. Men livet i det nya landet blir inte som de hoppats. De möts av fientlighet och omänskligt arbete i stålindustrin i Chicago. Fridas brorson Arthur vill bort och tar snart värvning mot sin fars vilja. År 1917 sänds han till Västfronten."

I början går det snabbt och enkelt att läsa och man lär känna karaktärerna väl. Jag tänker att det här är en bra bok om man vill få inspiration till hur man kan skriva en roman om sin egen släkt. Berättelsen flyter på och man får följa en bohuslänsk familjs öden under första världskriget.

När boken börjar fyllas mer och mer av fakta och statistik om kriget börjar det kännas som en lärobok i historia och man tappar helt bort personerna. Historielektionen är visserligen lättsmält som sådan, men jag saknar Arthur och de andra militärerna man började följa på väg ut i skyttegravarna. Författaren vill antagligen inte att någon felaktig uppgift om kriget ska leta sig in i texten och har därför satsat mer på korrekt krigsinformation än att utveckla berättelsen om personerna. För en släktforskare som vill veta mer om personerna är andra halvan av boken lite av en besvikelse. För den historieintresserade är andra halvan av boken en lättläst sammanfattning av några av sammandrabbningarna under första världskriget.

Svenska släktkalendern

FÖRENINGEN SVENSKA SLÄKTKALENDERN GER UT SVENSKA SLÄKTKALENDERN. BOKENS TITEL har skiftat från Svensk Släktkalender (1885–1888) via Svenska Åttartal (1889–1908) till Svenska Släktkalendern, som sedan 1912 är den gällande titeln. Både släktutredningar av kända släkter, från kultur, näringsliv och politik, och helt vanliga släkter dokumenteras i den här boksviten. Alla är välkomna att medverka till att ens egen släkt blir införd.

Svenska Släktkalendern 2014 har naturvetenskapliga forskare som tema. Man hittar därför nobelpristagare som Hannes Alfvén, Ragnar Granit och Hugo Theorell, liksom kvinnliga forskare som Astrid Cleve, Lise Meitner och Gulli Petrini i boken. Många andra släkter finns även med, t.ex. Lagerlöf, Sandvikensläkten Magnuson, Tegnér och Prins Daniels släkt Westling. Utgåvan omfattar omkring 7 000 personer i 65 släktartiklar, varav 43 släkter som inte förekommit tidigare.

Boken, på nästan 500 sidor, är illustrerad med grafiska släktöversikter samt en del porträtt och släktvapen. I början finns ett släktnamnsregister på 29 sidor över de 2 757 släkter som hittills dokumenterats och i slutet 18 sidor personregister över ingifta i denna utgåva. Släktnamnsregistret finns också på hemsidan www.svenskaslaktkalendern.se.

De grafiska släktöversikterna ger en god överblick över slakten och gör det lite enklare att hålla reda på hur de olika personerna är släkt med varandra. Lite synd är det att vissa släktöversikter är tryckta i så liten textstorlek att det nästan är svårt att se vad det står. Ibland är numreringen av de olika generationerna

lite förvirrande eftersom det är lätt hänt att man blandar ihop a), (a) och a. – som indikerar första barnet i olika generationer, ibland på samma uppslag.

Om man har sådan tur att ens släkt finns med i någon utgåva av Svenska Släktkalendern är det bara att gratulera. Här får du en bra hjälp till var du ska leta efter dina släktingar i arkiven, namn på nu levande släktingar samt extra information som yrke.

Äldsta utgåvorna på dvd

De 14 första utgåvorna, 1885–1908, finns samlade på en dvd-skiva. Skivan innehåller mappar med varje utgåva, en mapp med personregister 1885–1908 (både införda släkter och ingifta) samt tre pdf-filer med släktnamnsregister, ursprungslistan (geografiskt ordnad förteckning över äldsta kända ursprung) samt information om hur man själv kan medverka. Varje mapp innehåller fotograferade siduppslag i jpeg-format. 5 985 boksider med 1 330 släkter, ca 57 000 personer, ryms på dvd-skivan.

Eftersom det kan vara svårt att hitta ett exemplar av de första utgåvorna att köpa är det bra att detta alternativ nu finns. En dvd-skiva tar ju inte heller så stor plats som 15 böcker. Det är enkelt att söka efter släktnamn i pdf-filerna, men om man söker ett ingift namn måste man bläddra bland bilderna i personregistret precis som om man läste i en vanlig bok. Det hade blivit mer användarvänligt om varje utgåva hade varit en sökbar pdf-fil, men det är ju bättre med skannade bilder än inget alls. 📄

ArkivDigital – mycket mer än kyrkböcker!

Stockholms sjömanshus mönstringsrulla för år 1753 (volym D1a:5 sid. 8). Serien börjar 1749. Hos ArkivDigital finns också handlingar från en rad andra sjömanshus, bland annat från den stora sjöfartsstaden Göteborg.

När segelskutan *Carl Herman* om 54 läster, hemma-hörande i Stralsund, vårvintern 1753 lade ut från hamnen i Stockholm med destination Amsterdam fanns åtta man ombord: en skeppare, en styrman och en timmerman samt tre matrosar, en kock och en skeppsgosse. De är noggrant noterade i Stockholms sjömanshus mönstringsrulla med namn, hemort, ålder, civilstånd, tjänsteår och födelseort. För några finns dessutom signalement. Tjugofyraårige matrosen Samuel Lind, bosatt i Stockholm men född i Visby, var medelmåttig (till växten), hade brunt hår och använde peruk.

Mycket historiskt källmaterial, som länge legat i tryggt men inte så tillgängligt förvar i arkivens stora

magasin, är nu lätt åtkomligt: Direkt i din dator via internet.

Det gäller inte bara kyrkböcker och bouppteckningar utan mängder med andra handlingar: domböcker, skattelängder, militära rullor, sjömanshusrullor och fängelsearkiv. För att ta några exempel. De digitaliseras i snabb takt av ArkivDigital till stor nytta för alla historiskt intresserade forskare – inte minst släktforskare – som nu kan komma åt källorna när de vill och så mycket de önskar.

Allt som behövs är ett ArkivDigital-abonnemang. Sedan kan du börja leta efter mycket mer än födelse- och dödstider. Som exempelvis vart sjömännen i släkten begav sig på sina resor!

Läs mer: www.arkivdigital.se

ARKIVDIGITAL

ArkivDigital digitaliserar historiskt källmaterial med modern teknik och tillhandahåller bilderna via internet åt historiker, släkt- och hembygdsvetare och andra intresserade. Bolaget startade 2005 och har ca 35 anställda och 370 aktieägare.

HELGE OLSSON
helge@dis-syd.se
www.kulturenanderslov.se/helge

SVEN LÖVFORS
sven@lovfors.se

Johnny och släktforskningen

Jag fick ett mejl från Johnny, 65, häromsistens.

– **Betraktar mig inte som släktforskare, möjligtvis en glad amatör. Kanske mer namninsamlare, som kanske kommer att göra något mer med mitt material. Har samlat på mig namn sen mitten av nittiotalet.**

Månnтро Johnny är lite väl blygsam här, tänker jag i mitt stilla sinne. Sen kommer det fram att Johnny köpt Reunion.

– **Jag fick mitt program igår. Installationen gick, som vanligt i Mac-världen, lätt som en plätt.**

Sen har Johnny ett par frågor, bland annat denna:

– **Var och hur går man in för att ändra släktskapsangivelserna? Har letat, men inte hittat det.**

Bra fråga, tänker jag.

Nu visar det sig att Johnny – mycket riktigt – inte är någon duvunge i dator- och släktprogramområdet.

– **Första gången jag kom i kontakt med Mac var 1987, sen dess har jag varit kvar i den miljön. Har t.o.m. undervisat i PC-världen i mitten av nittiotalet, men Win95, det var ingen höjdare.**

Johnny erinrar sig att han faktiskt använt ett par olika program när det begav sig. Var inte ett av dem det sedan länge pensionerade DISGEN för Mac? Jo. Men nu skriver han att han kollat runt i sitt nyinköpta program, Reunion. Han tycker sig kunna konstatera:

– **Det är ett mycket snyggt och användbart program. Ja, rent av smakfullt.**

Johnny tackar mig för flera artiklar i Macspalten i Diskulogen som han finner "klargörande". Hans fråga om släktskaps-

angivelserna kan ha sin grund i – anar jag – att han läst min artikel i Diskulogen nr 101 från 2013, "Reunion 10 på svenska", där jag tar upp problemet med att default-angivelserna av släktskap har översatts från den amerikanska förlagan enligt mönstret GG farmor/mormor. Det känns främmande för svenska öron, varför jag skriver att man kan lägga in de vanliga svenska termerna i stället. Jag går dock inte närmare in på tillvägagångssättet.

Tolkar jag Johnnys fråga i ljuset av detta blir den i ännu högre grad relevant. Jag skyndar mig att förse Johnny med några punkter jag skrivit ihop som beskriver hur man kan gå tillväga om man vill göra plats för släktskapsbeteckning enligt vanlig svensk modell. Man får göra det i två steg: först skapa ett nytt fält Släktskap, därefter lägga in det nya fältet i familjevyn, till exempel inuti parens knappar. Sedan kan man om man så önskar radera det redan befintliga default-fältet.

Johnny har inte riktigt kommit överens med sig själv vad det egentligen är han håller på med.

– **Får se framöver hur det blir med "forskningen", sen en tid tillbaka ligger den i träda.**

Jag svarar Johnny att hans nya program kanske kan bidra till att sudda bort citationstecknen kring hans "forskning".

Tack till Johnny från Sven Lövfors. 🍏

SVEN LÖVFORS

14 januari

Fredsavtalet i Kiel efter Napoleonkrigen.

25 februari

Norge svär självständighetsed.

17 maj

Norge daterar grundlagen och väljer kung.

16 februari

Norrmännen har möte i Hagestuen.

10 april

Riksförsamling i Eidsvoll.

19 maj

Kristian Fredrik mottar den norska tronen.

FÖRENADE KONUNGARIKENA

Sverige och Norge

I år är det 200 år sedan vi ingick i union med Norge -1814.
Det var även senaste gången Sverige var i krig.

26 juli

Fälttåget mot Norge.

10 oktober

Stortinget avsätter Kristian Fredrik.

14 augusti

Konventionen i Moss avslutar kriget.

4 november

Stortinget antar reviderad grundlag.

NAPOLEONKRIGEN RASADE UNDER ÅREN 1803–1815. ÅR 1813 GICK SVERIGE med i kriget på de allierades sida mot Frankrike och Napoleon. Danmark-Norge stred på Frankrikes sida.

Då Napoleons förre general Jean Baptiste Bernadotte blivit den svenske kronprinsen Karl Johan, fick de alliera sig för att bli ledda av någon med kunskap i Napoleons krigsteknik. Storbritannien ville ha med Sverige i kriget, och Sverige gick med på det då man blev lovade Norge. Med Karl Johan som befälhavare vann man enkelt slaget vid Leipzig. Och sedan vände man sig mot Danmark. Efter ett väl genomfört fälttåg stod den allierade sidan med Sverige som segrare. Danmark-Norge hörde till förlorarna.

Freden

Sverige och Storbritannien slöt fred med Danmark i Kiel den 14 januari 1814. Danmark skulle avstå Norge till Sverige, men Grönland, Island och Färöarna förblev danska. Sverige avträdde Svenska Pommern och Rügen till Danmark. Norge skulle inte införlivas i Sverige utan bilda ett kungarike under den svenske kungen. Norge förlorade sina biländer och tvingades in i en union med Sverige.

Norsk grundlag

Norge, som varit i union med Danmark på ett eller annat sätt sedan slutet av

1300-talet, hade nu sin chans att äntligen bli ett fritt land. Man ignorerade Sveriges krav på unionbildande. Man påbörjade genast arbetet med att författa en grundlag och den 17 maj 1814 träffades man i Eidsvoll för att skriva under Norges konstitution. Några dagar senare hade även den utvalda kungen, danske arvprinsen Kristian Fredrik, svurits in. Den norska grundlagen var en modern och demokratisk lag. Det är numera den äldsta ännu gällande grundlagen.

Fälttåg

Sverige försökte övertala Norge att sälla sig till Sverige, men utan framgång. Därför tog Sverige till krigshandlingar för att få sin vilja igenom – fälttåget mot Norge. Kronprins Karl Johan säkerställde förvärvet av Norge genom att marschera in i Norge. Den 26 juli inledde Sverige kriget då den svenska flottan anföll och ockuperade Hvalöarna söder om Fredriksstad. Svenskarna var mycket bättre rustade för krig.

Efter att svenskarna vunnit slaget vid Kjølbergs bro, på vägen till Kristiania, gav till slut Norge med sig. Den 14 augusti 1814 slöts vapenvila i Moss och alla krigsaktiviteter avslutades.

Unionen

Den nyvalda kungen, Kristian Fredrik, fick avsättas och Norge sälla sig till Sverige. Kristian Fredrik avstod frivilligt tronen om Sverige accepterade den norska konstitutionen och Norge som

en självständig stat i union med Sverige. Den 4 november 1814 enades Sverige och Norge om villkoren för unionen och Karl XIII av Sverige blev även kung i Norge, men kallades där för Karl II. Om kungen hade tankar på att tids nog skärpa och minska norrmännens inflytande, precis som länder gjort i övriga Europa, så fungerade det aldrig denna gång. Norrmännen var till en början besvikna över utvecklingen men kom efterhand fram till att de fått det ganska bra ändå då Norge var en jämbördig part i unionen, och inte en erövring. 1814 kom sedermera att kallas "mirakelåret" i norsk historia. Man började året som en del av Danmark-Norge och slutade som en egen stat.

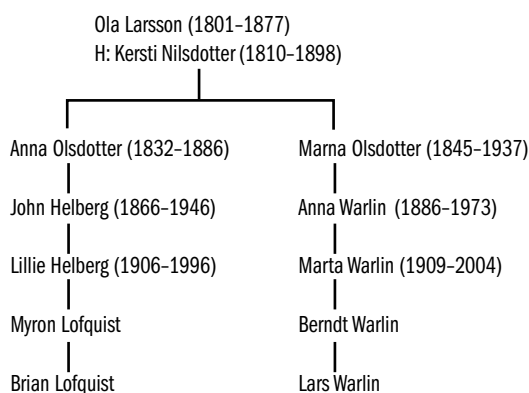
Sverige och Norge hade separata förvaltningar men gemensam kung och utrikes- och försvarspolitik. 1905 förklarade Stortinget kungen avsatt och unionen upplöst. 🇳🇴

Länkar:
www.eidsvoll1814.no
www.eidsvollsmenn.no

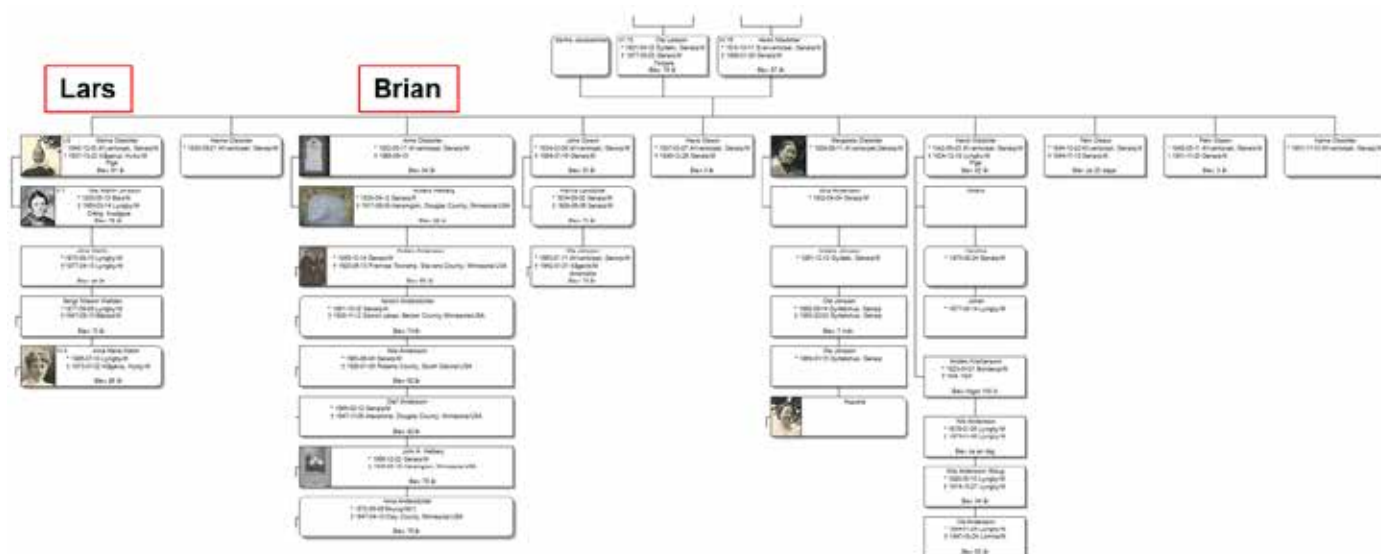

Brian och Lars granskar släktträd vid Brians besök i Lund 2011.

Foto: Warlin

Brian och Lars är femmänningar (4th cousins).

Släktträdet med Lars och Brians grenar.

Släkten i Amerika

För några år sedan blev Lars kontakad av en amerikan som hittat en gemensam släkting i Lars Disbyt-bidrag. Nu har de båda herrarna kontinuerlig kontakt och har besökt varandra vid ett flertal tillfällen.

VI ÄR MÅNGA SOM HAR SLÄKT I AMERIKA, MEN kanske är det som i mitt fall så, att man inte känner till dem eller har någon kontakt. Våren 2010 fick jag en berättelse om hur mitt efternamn blev till publicerad i Diskulogen 92. Det var historien om Nils Warlin från Wärby och här kommer fortsättningen skulle man kunna säga. Denna berättelse handlar nämligen om Nils Warlins hustru Marna Olsdotter och hennes storasyster Anna Olsdotter.

Våren 2011 fick jag ett mejl från USA av en viss Brian Lofquist. Han undrade om en gammal släkting till honom vid namn Anna Olsdotter möjligen kunde vara släkt med Marna Olsdotter (min farmors mormor). Brian hade hittat mig via DISBYT där jag brukar bidra med material vartannat år ungefär.

Ganska snabbt kunde jag konstatera att Anna och Marna var systrar, men vem var nu Brian? Detta var en del av mitt släktträd, som jag inte hade någon större insikt i.

Några år tidigare hade jag fått hjälp av släktforskaren Jerry Lindahl i Malmö med just denna gren bakåt. Jag hade fått veta att bland Marnas anfäder fanns både tjyvar och hembrännare, vilket

då fick min gamla farmor på 94 år att skrocka gott. Hur de olika släktgrenarna framåt såg ut hade jag inte fördjupat mig vidare i.

Jag kände till att jag hade släktingar som emigrerat på min morfars, mormors och även på min farfars sida. Men att jag skulle haft det även på min farmors sida hade varken min far eller farmor någonsin nämnt. Min far hade besökt släkt på farfars sida i San Francisco på 1970-talet, men kom hem lite besviken då det inte var mycket bevänt med dessa gamla anförvanter. Någon mer kontakt med Amerikasläktingar har vi aldrig haft, vare sig före eller efter.

Så egentligen undrar jag om farmor och min far ens visste något om denna Amerika-gren som nu skulle uppåddas. Jag tror faktiskt inte det.

Nåväl, mejlet kom och vi fick kontakt. Det skulle visa sig att denne Brian Lofquist skulle åka till Stockholm för att springa maraton några månader senare och att han då skulle ha möjlighet att komma till Lund för att hälsa på.

Det var spännande när jag hämtade Brian vid tåget. Vi hade ju haft mejlkontakt och dessutom slumpade det sig så att min hustru Karin hunnit träffa Brian

och hans hustru Mary-Jo på fika i Minneapolis en månad tidigare, men det skulle bli väldigt intressant att träffa honom personligen.

Brian visade sig vara en väldigt trevlig kille i min egen ålder, som också hade ett brinnande intresse för släktforskning. Dessutom förstod han svenska efter att ha jobbat på amerikanska ambassaden i Stockholm under ett antal år. Efter 128 år på varsin sida om Atlanten kunde nu de båda släktbanden återknytas vid Brians besök i Lund våren 2011.

Tillbaka till historien. Min farmors mormor Marna hade en 13 år äldre syster, Anna, som emigrerade till USA 1883-04-18.

Anna Olsdotter föddes 1832 på Afventorpet i Genarp av föräldrarna Ola Larsson 1801–1877 från Gyllebo, Genarp och Kersti Nilsdotter 1810–1898 från Svarvartorpet, Genarp. En liten detalj är att det är knappa kilometern mellan dessa platser.

Anna var 51 år gammal när hon emigrerade till USA. Hon var gift med Anders Hellberg som även han kom från Genarps-trakten. Tillsammans hade de 5 barn födda i Sverige, som alla kom att emigrera till Minnesota efterhand.

NY TIDNING!

Släkt HISTORIA

För dig som redan släktforskar
eller som drömmer om att börja
kartlägga dina rötter.

- ✓ Spännande levnadsöden
- ✓ Tester och praktiska tips
- ✓ Svar på läsarfrågor
- ✓ Unika fotografier

Fortfarande inte hittat
det du söker efter?
– Hitta inspirationen i nya
tidningen Släkthistoria!

LEVNADSÖDEN • VARDAGSLIV • SLÄKTFORSKNING

Släkt HISTORIA

VARJE NUMMER NYHETER • EXPERIMENT • TESTER • GUID • WEBBTIPS

ALLT DU BEHÖVER VETA

Utvandringen till Amerika

SLÄKT

PRENUMERERA NU!

Prova 3 nr för endast 149 kr!

SVARSKORT – SVARA I DAG!

☐ **Ja tack!** Jag vill gärna prenumerera på **3 nummer** av nya tidningen
Släkthistoria för **endast 149 kr** (ord butikspris 195 kr).
Kampanjkod: SLA 793912

☐ **Ja tack!** Jag vill gärna prenumerera på **6 nummer** av nya tidningen
Släkthistoria för **endast 298 kr** (ord butikspris 390 kr).
Kampanjkod: SLA 793913

Namn _____

Adress _____

Postnr _____ Ort _____

Telefon/mobil _____

E-post _____

Erbjudandet gäller t o m 2014-12-30 och endast nya prenumeranter i Sverige. LRF Media AB lagrar kunduppgifter för att kunna fullgöra kundrelationer och lämna erbjudanden om egna och andras produkter. Genom att fylla i e-post och mobilnummer ger du LRF Media AB tillåtelse att kontakta dig med förmånliga erbjudanden samt skicka digitalt nyhetsbrev från tidningen Släkthistoria. För kontroll, rättelse eller anmälan om spår av personuppgifter, kontakta LRF Media AB, Box 78, 685 22 Torsby, tel: 08-588 365 88.

WEBBSVAR

www.slakthistoria.se/kampanj
Vänligen uppgi kampanjkoden!

+ Digitalt nyhetsbrev

Den nya tidningen **Släkthistoria** utkommer varannan månad. Mellan varje utgåva får du som prenumerant också **digitala nyhetsbrev** som både inspirerar och ger dig många nyttiga tips.

GÖR SÅ HÄR:

1. Fyll i dina uppgifter på svarskortet och posta eller beställ via webben.
2. För att få nyhetsbrevet – **uppgi din e-postadress på svarskortet** eller gör din beställning på www.slakthistoria.se/kampanj (uppgi kampanjkoden)

Klipp ut och posta redan i dag!

Släkthistoria
betalar
portot!

Släkt HISTORIA

Svarspost
206 391 04
685 20 Torsby

Myron, Brian och Lars.

Foto: Warlin

Enligt Brian gick det ett obekräftat rykte i släkten om att Anders kunde ha förgiftat Anna. Hon dog nämligen bara tre år efter ankomsten till USA, den 17 maj år 1886.

Vi känner inte till om systrarna haft någon kontakt. Helt otroligt är det inte att något brev utväxlades, åtminstone med någon i släkten hemma i Sverige. Då äldsta sonen Anders var 24 år när Anna dog, är det också möjligt att brevväxlandet fortsatte en tid. Som av en händelse döptes Marnas dotter till Anna Maria i juli 1886 vilket var strax innan Anna dog i USA. Kan det ha varit så att Marnas dotter döptes efter storasystern som emigrerat till Amerika?

I samband med en tjänsteresa till mellanvästern i våras kunde jag tillbringa en helg i Minneapolis tillsammans med Brian och Mary-Jo. Det blev en mycket trevlig och intressant helg!

Det började med ett besök på American Swedish Institute inrymt i Swan Turnblads fantastiska herrgård. Swan, som hette Sven Johan Olofsson, var

bonnapåg från Tubbemåla i Småland och inte på något vis släkt med oss, men utställningen och en bok om Swan gav en intressant bild av hur livet som immigrant kunde gestalta sig, för de som lyckades allra bäst, vill säga.

Dagen efter gav vi oss av på en 3 timmars bilfärd västerut till Brians föräldrar, Myron och Elma Lofquist. Enligt Google maps skulle det ta ca 46 timmar att ta sig dit till fots från Minneapolis idag. Man får en liten uppfattning om tiden det tog för Anders och Anna att ta sig hit när det begav sig år 1883 även om de inte gick till fots hela sträckan.

Efter en härlig middag satte vi oss i Myrons bil och började en rundtur till kyrkogårdar och de platser Anna kom till våren 1883.

Vi började med Wennersborgs kyrkogård där Anna och flera andra släktingar ligger begravda. Det var en perfekt vårdag med sol och klarblå himmel. Våren var senare än hemma i Sverige och träden hade knappt slagit ut. En tanke som slog mig var att Anna troligen kom fram

till denna trakt vid ungefär samma tid på året som jag. Kanske var det också en solig vårdag. Känslorna var många och lite märkliga när vi gick runt bland gravarna på den lilla kyrkogården, så vackert belägen med en fantastisk utsikt över landskapet runt omkring.

Vi besökte den "dug out" som troligen var Anna och hennes familjs första hem vid Swan Lake när de kommit fram till Minnesota. De bodde hemma hos familjen Trulsson, som kanske var bekanta hemifrån Genarp. Landskapet i dag är grönt med små böljande kullar och sträcker sig ner mot den lilla sjön.

Därefter åkte vi till Aeneas kyrkogård där varannan person tycktes vara en Helbergare och därmed en släkting. Wilhelm Mobergs böcker Utvandrarerna och Invandrarerna flimrade förbi som en tanke. Det var ca 40 år sedan jag skolkade från skolan för att läsa ut böckerna som jag fastnat i. Kanske är det dags att läsa om dem nu.

Fyra generationer och 131 år senare går jag nu omkring på de platser som

Anna och hennes familj kom till. Känslorna är som sagt många och märkliga, dels att träffa nu levande släktingar men också att stå vid min farmors mormors systems grav och att se den plats där de bodde den första tiden i Amerika. Nu är det en skön vårdag, men hur var det här om vintern för nybyggarna på 1800-talet, när det var snö och blåste kallt? Hur var det att resa hit till fots eller med häst och vagn och bara ha med sig det allra nödvändigaste?

Nu när allt detta har hänt, har just denna släktgren blivit den mest intressanta att forska vidare på. Tankarna och frågorna är många.

Brian och jag är "4th generation cousins", som man nog säger i USA. Tänk om far, farbror och farmor fått vara med om detta!

En intressant tanke är att det verkar finnas mer släkt i Amerika än vad det gör i Sverige i dag. Hur kan det komma sig? Vad finns det fler för släktingar i Sverige? Finns det någonstans brev eller foton bevarade? Varför valde Anna att emigrera och hur fick hon pengar till det? Finns det någon husgrund kvar av Afventorpet i skogarna utanför Genarp någon kilometer från Svarvartorp? Detta Svarvartorp som jag av en händelse just upptäckte i våras när jag på en runda med min Harley Davidson råkade stanna vid en vägstump för att lätta på trycket och då upptäckte denna skylt.

Både Brian och jag har främst använt oss av DISBYT för att hitta släktingar och skapa kontakter. Mitt tips för hur man enklast finner släkt i utlandet är därför att man publicerar sitt eget material i DISBYT och på alla andra större webbsidor som finns (FamilyTree etc.).

Sedan kommer givetvis frågan om när och var vi nästa gång ska kunna träffa vår nyupptäckta Amerika-släkt? Kanske på en släkträff i Sverige om vi hittar fler släktingar här? Så, om någon nu läser detta och känner sig besläktade – hör gärna av er!

Spännande fortsättning följer förhoppningsvis! 🍷

Ovan: Annas grav på Wenersborgs kyrkogård.
Nedan: Skylt vid Svarvartorp i Häckeberga.

BOKEN OM MARIA

en roman baserad på släktforskning

Etas farmors mormors livsöde inspirerade henne att skriva en bok. Eta försöker ta reda på vem Sven, som klarade av att försörja sex utomäktenskapliga barn, var.

NÄR JAG FÖRST BÖRjade släktforska hade jag inte en aning om att det kunde bli så till den milda grad spännande. Men så blev det när jag upptäckte Maria Lindberg, min farmors mormor, född 1825 i Västra Sönnarslöv. Hennes mycket speciella öde fascinerade mig och snart tänkte jag på henne både dag och natt. I början var jag smått chockerad. Hur kunde hon sätta sex barn till världen utan att vara gift? Hur tänkte hon? Eller tänkte hon inte alls? Var hon en stackars fattig och svagsint kvinna som utnyttjades av samvetslösa män? Kanske fanns det hela sex fäder, en för varje barn? Jag letade förgäves efter domstolsprotokoll, och några sockenstämmoprotokoll eller andra tecken på att barnen hade utackorderats fann jag inte heller.

Min vetgirighet fick mig att fullkomligt "dammsuga" kyrkböckerna efter information, men utöver husförhörlängder, dop-, vigsel- och begravningsböcker fanns inte mycket bevarat för de socknar det rörde sig om, Västra Sönnarslöv där Maria föddes och Östra Ljungby där hon bodde som vuxen.

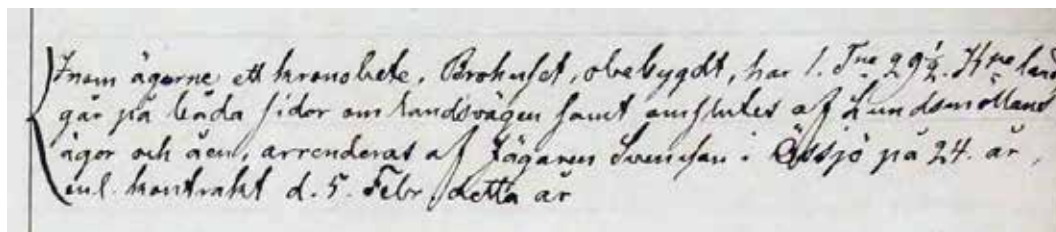
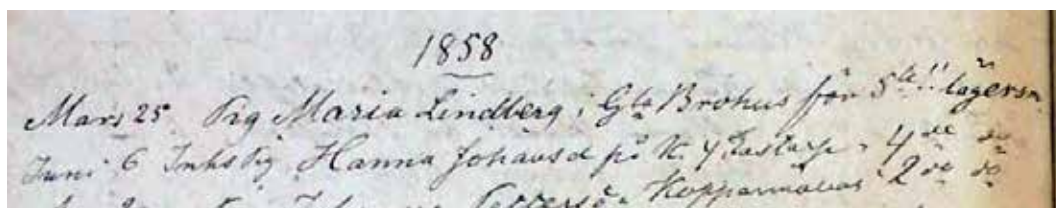
Jag upprättade en översikt av hennes liv, baserat på flyttnotiserna och de sex barnens födelsedatum mellan 1848 och 1859. Det finns en del intressanta anteckningar i husförhörlängdernas marginaler, typ "skriftad för undergående av kyrkoplikt" och "böter för lägersmål betalt". Någon betalade alltså böterna! Maria står även upptagen under rubriken "Skriftade i Östra Ljungby" som en nitisk präst började föra 1853. Maria står överst i raden det året, likaså 1858 och 1861. Vid anteckningen om det femte lägersmålet, som inträffade 1858, har prästen satt två utropstecken, men vid det sjätte, tre år senare, finns inga sådana markörer för hans upprördhet. Kanske har någon sagt åt honom att inte bekymra sig?

Vem var då barnafadern? Ingenstans står någon anteckning om det. Alla sex barnen fick som vuxna efternamnet Svensson, vilket får en att anta att fadern hette Sven. Helt säkert är det förstås inte, men eftersom jag inte hade något annat att hålla mig till tog jag det som en ledtråd. Jag började leta efter "Sven" i Östra Ljungbys husförhörlängder. Jag tyckte

att han borde uppfylla följande kriterier: ha lämplig ålder, bo inom rimligt avstånd från Maria och ha en ekonomi som tillät honom att försörja henne och de sex barnen. Men i Marias hemsocken hittade jag ingen sådan man. De flesta som hette Sven hade stora familjer och levde under ganska knappa omständigheter. Några undantag fanns, men ingen kandidat kändes tillfredsställande.

Maria bodde med sina sex barn i Gamla Brohus. Jag känner inte till Östra Ljungby särskilt mycket, men det står att fastigheten är ett kronobete nägonstans mellan Lundsmöllan och Mölletofta. I en anteckning från 1849 (Häradsskrivaren i Norra och Södra Åsbo samt Bjäre fögderi) står det att Brohuset arrenderades av "jägaren Svensson i Össjö". Kunde han vara barnafadern? Men jag fann aldrig någon Svensson som var jägare och kunde försörja sex barn. Jag började bli trött på alltihop. Min iver mattades av när jag inte hade någon framgång, och jag insåg att jag borde ge mig.

Då inträffade något helt oväntat. Jag lade ut min forskning på DISBYT och

Maria och kronobetet nämns i arkiven.

upptäckte att den till viss del sammanföll med en annans forskning. Det måste vara en släkting! Jag ringde henne, och vi kom snabbt fram till att vi var tremänningar och att våra respektive farmödrar var döttrar till Marias äldsta dotter. Min tremänning hade också upptäckt Maria, även om hon inte fastnat i hennes öde så som jag hade gjort. Men efter någon månad ringde hon tillbaka och hade då varit i kontakt med en 95-årig släkting till oss båda, farbror Per. Han hade avslöjat att Maria "levde i ett morganatiskt förhållande med en förmögen man i Helsingborg". Morganatiskt var ett ord som jag måste slå upp – det lär betyda att en man av börd har en relation med en kvinna av folket. Var det en greve som var far till alla barnen? Men varför skulle en man i Helsingborg ha en älskarinna på landet, 3 mil därifrån? Med hästskiuts!

Det verkade inte vettigt och var inget jag kunde nysta vidare på. Istället återgick jag till husförhörlängderna, när mast besatt av att hitta "Sven" där. Karl n måste ju finnas i sinnevärlden, tänkte jag. När jag inte fann någon lämplig kandidat i Östra Ljungby gick jag vidare till socknarna runt omkring. Det var förstås som att leta efter den berömda nålen i höstacken och till slut måste jag ge upp. Istället började jag kartlägga barnens liv lika noggrant som Marias. Jag upptäckte då att det fjärde barnet, Oscar, redan som 13-åring flyttade till en inspektor Sven

Svensson på gården Ahleborg under Vrams Gunnarstorp. Han bryter mönstret, eftersom de andra barnen i familjen stannade hemma längre, flickorna tills de fyllde 17 och pojkarna tills de var 16 år gamla. Då tog de plats i familj, stannade ett år och flyttade sedan vidare. Detta var tydligen vanligt på landet vid den tiden. Men Oscar blev kvar på Ahleborg i hela fem år. När jag insåg det, var det som om allt föll på plats. Min intuition sa mig att denne Sven kunde vara fadern.

Jag är medveten om att detta för en erfaren släktforskare kan verka tokigt. Det finns inga bevis för att Sven Svensson är fadern. Jag skyller på min otåliga längtan efter ett svar. För att inte behöva lämna gåtan olöst bestämde jag mig för att ge mig ut i fantasins totalt fria marker. Jag skulle skriva en roman om Maria och Sven och berätta för mig själv och andra hur deras historia kan ha sett ut.

Nu var ju romanskrivandet inte någon ny syssla för mig. Jag hade dessförinnan skrivit flera böcker, varav tre romaner. Att skriva en roman är för mig ett uppbyggligt arbete som ger stor arbetsglädje och djup ro i själen. Jag går in i och skapar en egen värld, och i den kan jag existera, gå omkring och drömma. Så blev det även nu. Under det år som jag skrev Boken om Maria levde jag mer i 1800-talet än i vår tid. Dagarna upptogs av funderingar på hur det var att leva på 1800-talet: det myckna kroppsarbetet,

barnafödan­det, bykan­det, måltiderna, kläde­rna, de stän­diga flyttningarna och brännvins­län­det. Jag såg män­niskorna fram­för mig och föreställde mig hur de tänkte och talade, vilka känslor de bar på och hur de tillbringade sina dagar. Och jag blev helt förälskad i Nils Petter Lin­dberg, Marias far, som var krono­hej­deridare och troligen en stilig man. Jag levde mig in i Marias per­son­lighet så väl att jag tyckte att jag umgicks och kom­mu­niserade med henne.

För att lära mig mer om 1800-talets levnadsvillkor konsulterade jag alla experter jag kunde få tag på i bekantsskapskretsen, etnologer, historiker, agronomer och andra släktforskare, och jag läste mängder av litteratur från och om den tiden. Bland annat upptäckte jag P.G. Ahnfelts Studentminnen från 1882 som gav mig mycket nöje, även om han rörde sig i andra kretsar än Maria gjorde. Lika roligt var det att läsa om livet i Landskrona under senare delen av 1800-talet, om marknaderna, militärlivet, kungabesöken och Sveriges medverkan i det Schleswig-Holsteinska kriget 1848. I Landskrona har Maria säkert varit på marknad flera gånger och händelserna där måste hon ha hört talas om, så detta flätade jag in i romanen. Två av hennes söner var en tid artillerister vid Landskrona Garnison.

Den förmente barnafadern Svens livsöde är lika intressant som Marias.

Namn.	År	dag	döpt	ställe	från en till annan ställe som Pastorat är	från annat Pastorat.	År
<i>G. Brohus</i> <i>Kronobiti.</i>							
<i>By Maria Christensson</i>	1845	12		<i>Löwenhielm</i>		<i>By</i>	1851
<i>ca Kjellman</i>	1848	11		<i>Kjellman</i>			
<i>Josephina</i>	1849	16		<i>Löwenhielm</i>			
<i>Olava</i>	1851	13		<i>Åhlsby</i>			
<i>Oscar</i>	1852	24		<i>ibid</i>			
<i>Josephina Emma</i>	1857	3		<i>ibid</i>			
<i>Hilda</i>	1859	13		<i>ibid</i>			

Husförhör för Brohuset.

Han var en fattig torparson och hans far blev aldrig annat än statare. Men själv visade han tidigt stor framåtanda och lyckades vinna herrarna Wachtmeisters, Löwenhielms och Tornérhielms förtroende. Den senare gjorde honom först till inspektör för Ahleborg och därefter till arrendator. Det verkar till och med vara Tornérhielm som betalade Svens bröllop, enligt notering i vigselboken. Men det var inte med Maria han gifte sig, sorgligt nog, fast han då hunnit få fyra barn med henne.

När det gäller Svens namn fann jag en kuriositet. Han är döpt till Sven och hans far hette Nils, alltså heter han som ung Sven Nilsson. Men när han har avancerat till inspektör för Ahleborg ändras hans efternamn i husförhållningen till Svensson, med Nilsson inom parentes. Och några år senare blir förväxlingen helt genomförd, för nu byts förnamnet till Nils. Sven Nilsson har blivit Nils Svensson, och så förblir det även om en präst anmärker i kanten att förnamnet ska vara Sven. Denne Nils Svensson skördar ingen lycka i sitt möjligen arrangerade äktenskap, men ekonomiskt sett går det strålande bra för honom. Mot slutet av sitt liv flyttar han till Helsingborg och dör där 1894. Bouppteckningen visar en behållning på över 30 000 kronor, vilket med dagens penningvärde motsvarar drygt 2 miljoner, enligt en prisomräknare jag fann på

nätet, www.historia.se/Jamforelsepris.htm, gjord av docenten Rodney Edvinsson vid Stockholms Universitet.

Sven Svensson alias Nils Svensson verkar alltså ha varit en förmögen man boende i Helsingborg, åtminstone mot slutet av sitt liv. Precis som farbror Per sa. Kanske har min intuition lett mig rätt, kanske har jag verkligen funnit barnens far? Jag måste låta mig nöja med ovissheten, men jag hoppas samtidigt att det slutliga beviset någon gång ska dyka upp. Genom att berätta om mitt projekt här i Diskulogen kan jag kanske locka någon släktforskare, mer erfaren än jag, att leta fram faderns namn i något undgängt dokument. Och om det inte var Sven, så var det kanske verkligen en greve, om farbror Per använde ordet "morganatiskt" rätt.

Läsare hoppas jag naturligtvis också på. Därför ska jag inte avslöja för mycket om hur historien utvecklar sig. Så mycket kan jag gå i god för, att det har blivit en fängslande kärlekssaga och en inkännande skildring av hur folk hade det under 1800-talet. Boken finns att köpa via nätet på Bokus.com och Adlibris.com eller kan beställas genom en bokhandlare. Men den går också att låna helt gratis som e-bok via Elib.se och biblioteken. 📖

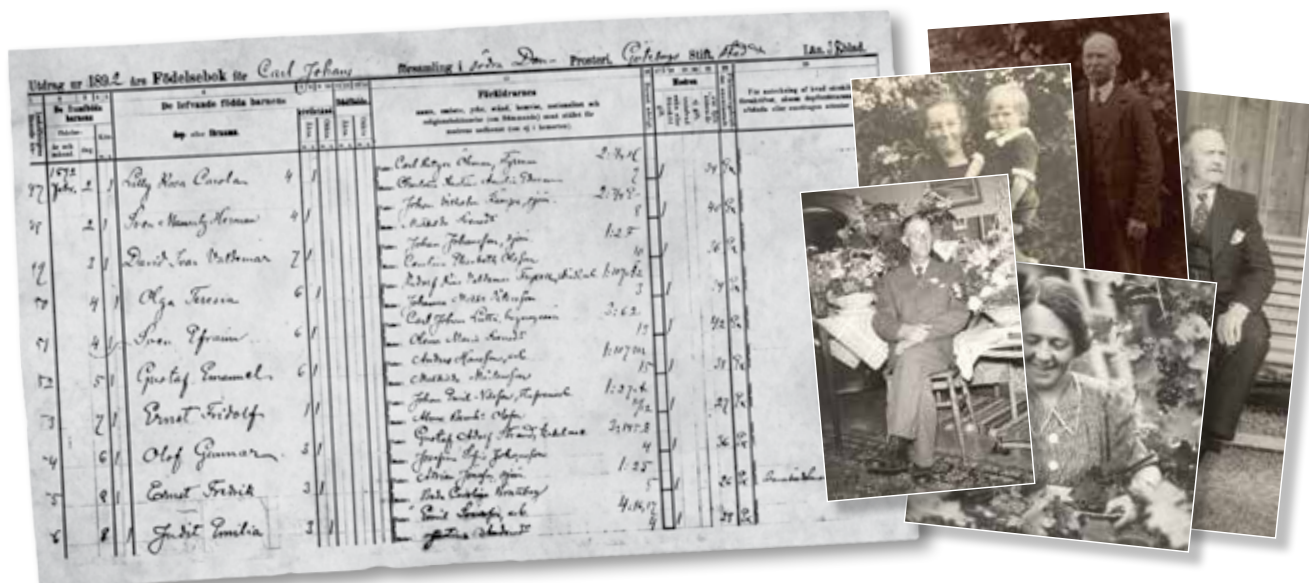
Nu har vi sökbara födelseuppgifter för 1860 - 1941!

Vår stora databas med namnindexerade födelseuppgifter innehåller nu 12,2 miljoner sökbara födslar mellan åren 1860 och 1941.

De uppgifter som har indexerats är barnets förnamn, födelsedatum och födelseförsamling samt föräldrarnas namn och födelsedatum. Samtliga dessa uppgifter är sökbara vilket innebär att du till exempel kan söka på ett barns namn för att hitta dess föräldrar eller söka på föräldrarnas namn för att hitta ett barn.

Att söka bland födelseuppgifterna och att titta på sökresultatet är gratis, du behöver bara registrera dig med namn och e-postadress om du inte redan gjort det. Om du även vill titta på bilden för att se ytterligare information, som till exempel var familjen bodde när barnet föddes, behöver du ha ett abonnemang hos Ancestry.se.

Läs mer på www.ancestry.se

Insändare

Skicka din insändare till diskulogen@dis.se.

Diskulogen förbehåller sig rätten att koncentrera insändare.

Med anledning av artikeln "Skriv din egen livshistoria" i Diskulogen 105.

Jag började släktforska i mitten av 1990-talet och då var mina föräldrar avlidna sedan fem-tio år tillbaka. Alltså fick jag börja från början. Hade tagit vara på en del material bl.a. min farfars fars dödsnotis, och hade minnen från min mormor och farfar. Där började det med en otrolig korrespondens med pastorsexpeditioner och som vanligt är forskade jag bakåt i tiden. Men som omväxling blev det forskning på farfars alla syskon. Från början hade jag på denna sida totalt fem namn (jag själv, min syster, far, fars halvbroder, farfar), men när det blev släktträff 2001 hade jag fått ihop 237 ättlingar! Min son var helt ovetande klubbkamrat med sin syssling!

Vad har nu detta med artikeln att göra? Som tur var fick jag otroligt bra kontakt med en syssling, som då var 70 år och fortfarande bodde kvar i trakterna varifrån farfars släkt kom, och som kom ihåg mycket från gamla tider, t.o.m. om min farfars mor. Även flera andra ättlingar fanns kvar i området. Alla deras uppgifter berikade min forskning och mycket kom fram om min fader och farfar, som jag inte hade en aning om. Då kom funderingen: hur mycket vet mina barn om min uppväxt? Egentligen ingenting. Som de flesta ungdomar, så lever de i nuet och inte förrän på äldre dagar kanske tanken kommer: varifrån kommer jag? Och då kanske det är för sent. Jag beslutade då att åtgärda detta på något sätt. Nämnas bör att jag även forskat på min farmors, morfars och mormors alla syskon (bl.a. hamnade jag på Långholmen, och fann där bilder och beskrivningar).

Hur skulle jag göra? Sommaren 2013 påbörjades allt med att det gjordes en generationstavla där jag är generation 1. Jag hade uppgifter till generation 11, även om det bara var ett födelseår eller dödsår eller plats eller annat. Använde personnumreringen att jag (m) är 3, mf=6, mm=7, o.s.v. Samlade generationsvis vad jag kommit fram till. Ibland hade jag lyckats fotografera någonting, t.ex. reste jag runt och fann torpet där min farfars far är född, gravvårdar, en tavla med min farfars syskon som jag skannade in. Jag skannade in kartor och ritade in var byar och orter var belägna (har inte kommit underfund med DISGENS kartfunktion ännu).

Min farfars och mormors generation är alltså deras generation 3 och där blev det egna upplevelser tillsammans med dem, små historier, hur de var mot oss barn, besök o.s.v. uppblandat med fotografier av platser där de bott, arbetsplatser (via Stockholmskällan), tidsbilder m.m.

Kom så ner till mina föräldrar och då blev det mer omfattande. Eftersom de varit bosatta på nio olika ställen, delade jag in det i tidsperioder, med bilder från födseln, urklipp från tidningar, betyg, utbildning, annons om förlovning, vigselbevis, intressen, m.m. Från det jag föddes till den dag jag flyttade hemifrån blev det naturligtvis ännu mer detaljerat med beskrivningar om hur de bott, hur stora högtider firades, semesterresor, vardagsliv, vad vi hade för intressen, vad vi gjorde, hur det var under kriget, små historier och händelser, och mycket mer.

För att "familjen" skulle få en någorlunda indelning i tid, skrev jag först om

mannens levnad fram till vigseln, därefter kvinnans fram till vigseln och därefter fr.o.m. vigseln.

Så till den sista generationen – eller första – jag. Då jag bott på sex platser delade jag in min levnad i sex delar. Varje del fick sedan avsnitt beroende på min ålder: lekar, familjens intressen och vad vi gjorde, episoder, bostad, skola, betyg, fester, kamrater, olyckor, glädjestunder, hobbies, resor, tankar, och mycket mycket mer. Allt detta är inte klart ännu. Här har inga bilder tagits med, då det finns en otrolig mängd – har över hundra album att plocka ur, så barnen får väl ta de, som de själva vill ha kvar.

De två-tre sista generationerna kompletteras ibland, allt eftersom jag erinrar mig någon episod.

Allt gjordes i Word och sorterades in i pärmar – olika för barnens mormor och morfar. Dessa fick de till julen 2013 med brevet: "Denna julkapp kanske nu hamnar längst in i en garderob, men när ni blir äldre kanske ni plockar fram dem med glädje".

En livshistoria kan utformas på olika sätt och jag blev nöjd med min uppläggning, men det tog sin tid. Noteras bör att jag då och då kompletterar någonting och då får barnen tillägg till sina pärmar.

Med detta arbete slog/ slår jag två flugor i en smäll:

- en sammanfattning av min egen släktforskning,
- en i mina ögon värdefull present till mina barn.

MEDLEM 8253

Disbyt – på gott eller ont?

Som bekant är DISBYT ett forum för utbyte av släktdata. Man kan där se om någon annan har samma person i sin forskning och kanske vet var och när denne föddes och dog och kanske även har uppgifter om syskonen. Vi kan ha nalkats personen längs olika vägar och den andre forskaren kan ha funnit ledtrådar t.ex. i bouppteckningar.

DISBYT kan på så sätt spara in ett tidsödande letande sida upp och sida ner i kyrkböcker. Man kan nu gå direkt till rätt kyrkbok och kontrollera att det verkligen rör sig om samme person. Om inte uppgiften kan kontrolleras i kyrkboken, kan man ta mailkontakt och fråga vad den andres uppgift grundar sig på. Verkar källan osäker, gör man klokt i att avstå från DISBYT-uppgiften.

Det är enkelt att sända in forskningsresultaten till DISBYT. Man går till DISGENS Verktyg och begär DISBYT-utdrag, trycker på några knappar och fyller i DISBYT-ombudets mailadress som finns i tidskriften, sänder iväg mailet och allt är klart. Varför gör då inte alla så?

Det finns de som menar att de lagt ner så mycket arbete på sin släktforskning att de inte vill att andra skall åka snålskjuts på deras mödosamma arbete. Själv tycker jag att det arbete jag under fyrtio år lagt ner på släktforskning blir

lättare att försvara om fler får nytta av vad jag funnit. Jag delar därför gärna med mig. (Kanske är det också en yrkesskada: Jag har sysslat med rationalisering av administrativt arbete i mitt yrkesliv, försökt åstadkomma att dubbelarbete undviks.)

Andra menar att det finns felaktiga uppgifter som okritiskt kopieras och sprids. Ja, så kan det bli om man inte kontrollerar de uppgifter man hämtar från DISBYT. Men om de skickliga släktforskare som ännu inte sänt in sina uppgifter ville göra detta, skulle de felaktiga uppgifterna få konkurrens och bli utmanövrerade. Det skulle vara en välgärning.

Man menar också att man inte vill sända in uppgifter till DISBYT därför att yrkesforskare då kan dra nytta av uppgifterna och ta med dem i en rapport som en uppdragsgivare betalar för. Men är det egentligen någon skada skedd? Yrkesforskarens uppdragsgivare får ju tack vare DISBYT en bättre slutrapport för det arvode han betalar. Det kan vi unna honom.

Så om det inte finns bättre argument mot DISBYT, tycker jag att fler borde sända in DISBYT-utdrag.

LENNART BÖRNFORS
LUND

Avlidna Dis-medlemmar

25500	Bo Viberg, Eslöv
11371	Caj Nilsson, Svalöv
21750	Bengt Tillgren, Siljansnäs
38168	Ivan Wikström, Älvsbyn
2112	Morgan Wallgren, Västra Frölunda
24286	Anita Holmgren Andersson, Växjö
1910	Åke Carlsson, Visby
17497	Evert Hansson, Sollentuna
22384	Nils Sahlin, Möklinta
4172	Bo Lundquist, Linköping
5408	Gunnar Ödmann, Boliden
22499	Kjell Andersson, Gytting
12578	Olof Johansson, Gävle
4406	Bo Jonsson, Tingsryd
35700	Lars-Erik Sandbom, Bandhagen
42423	Lars Weiland, Skummeslövsstrand
41309	Berit Kullberg, Kungshamn
24434	Dwight Wickström, Hisings Backa
33482	Bernt Axelsson, Kungsbacka
43183	Carita Aspeklint, Svedala
28780	Sven-Erik Bogren, Sollentuna
45056	Leif Gustafsson, Gävle
13574	Anita Johansson, Jönköping
22127	Anders Grennberg, Jönköping
7933	Nils Franzén, Nyköping
45023	Carl Olov Lindgren, Malmö
26263	Bengt Cademar, Linköping
44993	Dag Abrahamsson, Varberg
29211	Stefan Nordgren, Norrtälje
35082	Annica Cronborg, Lund
1247	Hillevi Bostam, Johanneshov
4192	Ingrid Tann, Klippan
34148	Gunnar Stenhjelm, Enköping
1289	Martin Pehrson, Uddevalla
23223	Bernt Ljungqvist, Avesta
9119	Ivan Korsell, Visby
332	Bertil Stålefors, Linköping
873	Gösta Hallberg, Linköping
21443	Bengt Brunström, Bålsta
5142	Essy Lundberg, Umeå
15544	Nils-Olof Nilsson, Ulricehamn
30131	Gudrun Arnström, Sollefteå
7772	Margareta Mårtensson, Bollnäs
39999	Arne Häfors, Täby

Medlemsbeställningar

Medlemmar kan beställa från Dis på vår hemsida www.dis.se > Butik eller genom att ringa Dis kansli på telefon 013-149043. Betala i förskott till Dis plusgirokonto 14033-5. Ange alltid medlemsnummer och vilken vara det gäller. Porto ingår i priserna om annat ej anges. Ring Dis kansli vid frågor!

Disgen

- Disgen 8.2d 750 kr
- Uppgradering 350 kr
(uppgradering från Disgen version 8.1 eller äldre)

Vill man köpa en uppgradering för 350 kr krävs oavbrutet medlemskap sedan förra köpet av Disgen. Saknas oavbrutet medlemskap får man köpa en 8.2d för 750 kr för att uppgradera sig.

Dis kartskivor

- Generalstabskarta syd
- Generalstabskarta nord
- Häradsekonomisk karta
- Häradsekonomiska kartan Östergötland
- Häradsekonomiska kartan Västmanland
- Häradsekonomiska kartan Örebro län och södra Dalarna
- Häradsekonomiska kartan Värmland, norra delen
- Häradsekonomiska kartan Värmland, södra delen

Nya skivor!

Pris: 250 kr per dvd-skiva, porto tillkommer med 30 kr oavsett antal skivor.

Cd/dvd-skivor

- Sveriges befolkning 1880, 1890, 1900, 1970, 1980 och 1990.
- Begravda i Sverige, version 2
- Sveriges dödbok 1901–2013

Pris: 500 kr per cd/dvd-skiva. 495 kr för Sveriges dödbok. Porto tillkommer med 30 kr oavsett antal skivor.

- Svenska ortnamn
- Pris: 200 kr per cd/dvd-skiva. Porto tillkommer med 30 kr oavsett antal skivor.

Släktforskarförbundets handböcker

- Emigrantforskning (Anna-Lena Hultman & Ted Rosvall)
- Fader okänd (Elisabeth Reuterswärd)
- Kartforskning (Karl-Ingvar Ångström & Björn Johansson)
- Soldatforska! (Lars Ericson Wolke)
- Smedforska! (Ulf Berggren)
- Vägen till dina rötter (Ewa Nilsson)
- Anor från landsvägen (Bo Lindwall)

Nya böcker!

Pris: 200 kr per del 1–3, 230 kr för del 4, 220 kr för del 5, 215 kr för del 6, 225 kr för del 7. Porto tillkommer med 50 kr oavsett antal handböcker.

Släktforskning Grundkurs (Gunilla Didriksson)
Pris: 90 kr

Äldre nr av Diskulogen

· I mån av tillgång 20 kr/nr

Dis-pin

Dis-pin emalj/ gulmetall 25 kr

Sedan förra numret har Disgen-fadder Caj Nilsson, Svalöv, avlidit. Läs mer i Dis Syds spalt på sidan 39.

Hans Gustafsson, Mariestad, är ny Disgen-fadder och Thomas Björk, Höör, är ny fadder i Gramps.

Dis faddrar är en grupp erfarna medlemmar som på ideell basis åtagit sig att dela med sig av sina erfarenheter till andra medlemmar, via telefon och mejl. Det finns inga garantier för att dina problem blir lösta genom att du kontaktar en fadder, eller att du slipper datorrelaterade olyckor. Genom att kontakta en fadder har du förbundit dig

1. att ha tagit en säkerhetskopiering innan samtalet (mejl)
2. att följa fadderns råd på egen risk
3. att ha samtyckt till att faddern inte kan göras ansvarig på något sätt för eventuella fel, misstag, dataförluster eller annan skada.

Faddrarna har talat om på vilket sätt de vill bli kontaktade. Den kontaktinformation som *inte* står inom parentes bör användas i första hand. Om det står dag eller kv efter ett telefonnummer vill faddern helst bli uppringd dagtid resp. kvällstid. Faddrarna är listade i postnummerordning.

Disgen/pc Sverige

Fadderlista i postnummerordning

Rolf Ahlinder	Handen	0739-127288		rolf.dfadder@bredband.net
Staffan Bodén	Tullinge	08-7788733	070-5369583	hampus3249@gmail.com
Stig Geber	Uttran	08-53030734		stig.geber@telia.com
Håkan René	Vällingby	08-57974560dag		hakan.rene@gmail.com
Carl-Göran Backgård	Åkersberga	08-54061136		cg@milstolpen.org
Torgny Larsson	Malmö	0707-414018		t.larsson@tele2.se
Bengt Kjällström	Lund	(070-2703944)		bengt@kj2.se
Anders Larsson	Svedala	040-400233		anders@dis-syd.se
Jan Nilsson	Staffanstorps	046-255788kv		fotojanne@bredband.net
Arne Sörlöv	Tving	0455-70304		arne@sorlov.com
Bo Lundgren	Kallinge	0457-24413		bo@elmedia.se
Jan Jutefors	Rockneby	070-5657640		jan.jutefors@telia.com
Christina Claeson	Göteborg	031-159538kv		ch_claeson@hotmail.com
Kent Lundvall	Uddevalla	0522-74740	0730-97223	k.lundvall@telia.com
Karl-Erik Lerbro	Kinna	(0320-13235dag+kv)		karl-e.Lerbro@telia.com
Hans Nyman	Sjömarken	033-254075		hansnyman@telia.com
Kristina Andersson	Lidköping	(0510-27093kv)		foreningar.kristina@gmail.com
Hans Gustafsson	Mariestad	0706-849306		hansgu@telia.com
Robert Mallander	Taberg	(036-308148kv)		robert@mallander.se
Börje Jönsson	Eksjö	0381-10840		borje.jn@gmail.com
Karl-Edvard Thorén	Linköping	013-101151	0708-594629	karlet@comhem.se
Tor-Leif Björklund	Norrköping	011-130388	0768-130387	torleif.bjorklund@telia.com
Torsten Ståhl	Norrköping	011-148066		totta.stahl@gmail.com
Elisabeth Molin	Havdhem	0498-481377		elisabeth@imolin.se
Stig Svensson	Flen	0157-70138		runeby@telia.com
Gunnar Jonsson	Säffle			dis707@kilagenealogen.se
Bengt Hammarström	Karlskoga	0586-36587		b.hammarstrom@telia.com
Jan Wallin	Örebro	(019-183830)		jan.wallin.orebro@telia.com
Claes Embäck	Gävle	026-192500	0706-416579	CoU@tele2.se
Tony Rödin	Bollnäs	(0703-506304)		tony.rodin@gmail.com
Bodil Orremo	Frösön	063-44666		bodil.orremo@bredband.net
Arne Bixo	Fränsta	0691-30502		arne.bixo.dis@telia.com
Joacim Söderström	Sundsvall	060-155030		joacim.h.soderstrom@gmail.com
Örjan Öberg	Härnösand	0611-22188	070-6534127	orjan@baskskuru.se
Peter Johansson	Örnsköldsvik	0660-375567	070-5648859	peter.johansson-oer@telia.com
Lennart Näslund	Örnsköldsvik	0660-372109kv		lennart@hsn.nu
Tommy Jacobsson	Umeå	090-32493		tommy.umea@gmail.com
Laila Larsson	Ersmark	0910-720041		laila.tuva@telia.com
Stefan Wennberg	Seskarö	0922-61315	070-6556433	stefan.vennberg@telia.com

Disgen/pc Danmark

Georg Agerby	Brøndby	+45-43965337		g.agerby@jubii.dk
--------------	---------	--------------	--	-------------------

Disgen/pc Finland

Max Forsén	Nämnäs	+358-405857158kv		mforsen@tawi.fi
Henrik Mangs	Vasa	+358-500268361kv		henrik.mangs@netikka.fi

Disgen/pc Norge

Knut Egil Hamre	Halden	+47-69176169		keh-dis@online.no
Alf Christophersen	Songe	+47-94353793		alf.christophersen@medisin.uio.no

Disgen/Linux

Roy Johansson	Götene	0511-58020	roykleva@gotinet.com
Peter Landgren	Brunskog	0570-53021	peter.talken@telia.com
Thomas Björk	Höör	0413-23458	tb@bytecode.se

Disgen/Mac

Kerstin Bjernevik	Kista	08-7511630	kerstin.bjernevik@bredband.net
Kerstin Olsson	Eslöv	0413-156 97	kerstin@dissyd.se
Sven Olby	Västerås	021-20494	sven.olby@telia.com

Reunion/Mac

Helge Olsson	Anderslöv	0410-20002	0708-583988	helge@dis-syd.se
Sven Lövfors	Axvall	0511-62025		sven@lovfors.se
Gunilla Hermander	Hudiksvall	0650-94188		macnilla@telia.com
Micael Olsson	Järpen			micael.olsson@itare.se
Kerstin Farm	Matfors	070-1770111		kerstin@farm.se

Min Släkt/pc

Elinor Elmborg	Södertälje	08-55013205		jagelli@hotmail.se
Torgny Larsson	Malmö		0707-414018	t.larsson@tele2.se
Lotta Sörensen	Sölvesborg	0760-141262		lotta.1957@gmail.com
Kjell Croné	Göteborg	031-159538kv		kjell.crone@home.se
Annelie Lindgren Kedehag	Bollebygd	(033-288388kv)		petared@gmail.com
Daniel von Schantz	Falun	023-7022562		daniel@von-schantz.se
Bo Svartholm	Frösön	063-44286		bo.svartholm@gmail.com

Holger/pc

Sven Olof Åkerlund	Huddinge	(070-5112847)		sven.olof.akerlund@gmail.com
Kenneth Mörk	Sala	0224-775 72	073-5428471	tenchen@spray.se

Karthantering

Tor-Leif Björklund	Norrköping	011-130388	076-8130387	torleif.bjorklund@telia.com
--------------------	------------	------------	-------------	-----------------------------

Disbyt-ombud (Sverige)

Gunnar Bergstedt	Stockholm	08-250966		gunnar.bergstedt@gfh.se
Carl-Olof Sahlin	Täby	08-7563314		carl-olof.sahlin@telia.com
Christer Thörn	Perstorp		0709-967687	christer@thoern.com
Donald Freij	Värnamo	(0370-650793)		donald@freij.se
Charlotte Börjesson	Västra Frölunda	031-478093		charlotte.borjesson@telia.com
Hans Vappula	Landvetter	031-945132		hans.vappula@gmail.com
Håkan Asmundsson	Linköping	013-154126		hakan@asmundsson.nu
Rolf Eriksson	Vikingstad	013-81283		rolferiksson@brevet.se
Kerstin Malm	Örebro	073-0429721		kegubi60@gmail.com
Boine Nurmi	Västerås	021-417344		boine.r@nurmi.nu
Bernth Lindfors	Njurunda	060-31524		bernth.lindfors@telia.com

Disbyt-ombud (Sverige & Finland)

Gunnar Bergstedt	Stockholm	08-250966		gunnar.bergstedt@gfh.se
------------------	-----------	-----------	--	-------------------------

Dis Arkiv

c/o Jan Nilsson, Lagerlöfs väg 14, 24235 Staffanstorp		046-255788kv		dis_arkiv@dis.se
---	--	--------------	--	------------------

Ordförande

Daniel Berglund,

Hängestensvägen 38, 421 67 Västra Frölunda,
031-443 143, 0705-244088
daniel.zz.berglund@gmail.com

Vice ordförande

Eva Dahlberg,

Brunnsgatan 28, 553 17 Jönköping,
036-169 857,
evad.forening@gmail.com

Sekreterare

Elisabeth Leek

Norra Notåsa, 573 73 Sunhultsbrunn,
0140-212 25,
elisabeth.leek@telia.com

Ekonomiansvarig

Marianne Strömberg,

Sleipnervägen 13 2tr, 136 42 Handen,
08-777 66 82,
marianne.stromberg@ownit.nu

Övriga ledamöter

Staffan Knös

Gångbrogatan 2, 372 37 Ronneby,
070-595 1338,
1338-sek@telia.com

Josefine Nilson

Brunstorpsvägen 26 A, 561 36 Huskvarna,
036-145450,
josefine-nilson@swipnet.se

Gunilla Kärrdahl

Götavägen 20, 331 52 Värnamo
0370-650715,
gunilla@karrdahl.se

Bo Kleve

Solhaga 7, 582 47 Linköping,
013-104 204,
bok+dis@klev.se

Karl-Ingvar Ångström

Hemmansvägen 87,
871 53 Härmösand, 0611-203 41,
karl-ingvar.angstrom@telia.com

Erik Thorsell

Storgatan 33 A, 88130 Sollefteå,
0620-58313,
erik.thorsell@telia.com

Valberedning

Sammanställande: **Bernth Lindfors,**
060-31524, bernth.lindfors@telia.com

Dis-Nord

c/o Linder, Burliden 7,
937 92 Burträsk, 070-2294804
ordf_nord@dis.se
Hemsida: www.dis-nord.se
Ordf: Anna Linder

10-årsjubileum

Helgen den 16-17 augusti firade Dis-Nord 10-årsjubileum. Ett 40-tal medlemmar från vår stora region i Norrbotten och Västerbotten hade hörsammat inbjudan och träffades på Medlefors Folkhögskola för att lyssna på intressanta och lärorika föredrag, utbyta erfarenheter och nätverka.

Dis-Nords grundare Folke Aili hyllades med blommor och utsågs till hedersmedlem. Vår hedersgäst från Dis-Bergslagen, Brage Lundström, överlämnade en gåva och gratulerade Dis-Nord. Brage gav även en fängslande berättelse utifrån sin forskning i Piteåtrakten.

Peter Sjölund föreläste om Buresläkten och Johan Bures släktbok (utkom 1613). En mycket omskriven bok, som fascinerat många och skapat många myter och sagor. Intresset har ökat för Johan Bures släktbok då man återfunnit originalboken i ett privat arkiv i Helsingfors. Boken innehåller ca 3000 personer från tiden omkring 1400-1640. För att försäkra sig om materialets äkthet har man nu även kompletterat traditionell släktforskning med den senaste DNA-tekniken. Peter beskrev på ett övergripande sätt hur "framtidens" DNA-släktforskning kan komplettera traditionell släktforskning. Idag är det fullt möjligt att för en rimlig kostnad göra ett eget DNA-test som stöd i sin släktforskning.

På lördagskvällen bjöds på middag med kulturinslag där historieberättaren Greger Ottosson underhöll och berättade skräckor och historier från verkligheten mixat med munspelsmusik.

På söndagen presenterade Elisabeth Wiklund från Folkrelsearkivet i Västerbotten deras verksamhet. Arkivet finns i både Umeå och Skellefteå. Sammanlagt förvaras material från cirka 10 000 arkivbildare på över 6 000 hyllmeter vilket gör arkivet till det största folkrelse- och föreningsarkivet i Sverige och en spännande och rik källa för släktforskare. Gunilla Wikström presenterade Företagsarkivet som är en serviceorganisation för länets företag och näringsliv.

Helgen avslutades av Patrik Hansson från Dis som gav en noggrann genomgång av det pågående utvecklingsarbetet och vad vi kan förvänta oss av kommande versioner av Disgen. Patrik ägnade även tid åt att beskriva hur en övergång från dagens utgåva 8.2 till efterföljaren kan göras.

OLLE ERIKSSON

Dis-Mitt

c/o Lilliesköld, Johannedalsv 150,
863 37 Sundsvall,
060-155 030, ordf_mitt@dis.se
Hemsida: www.dis-mitt.se
Ordf: Rolf Lusth

Onsdagskvällar i Sundsvall

En ny säsong har börjat i september. Dis-Mitt är som tidigare värd för forskarlokalen på Grönborgsgatan 3 i Sundsvall, första onsdagen i månaden. MGF är värdar vid andra tillfällen.

Ni som vill kan då få hjälp med släktforskarprogram och era problem med dessa. Det är öppet mellan kl. 18 och 21.

Kartor i Disgen

3 oktober

Tor-Leif Björklund informerar om kartor i Disgen.

Plats: Järpen. Start 18:30.

Kartforskning och Disgen

4 oktober

Karl-Ingvar Ångström berättar om kartforskning i allmänhet och Tor-Leif Björklund berättar om kartor i Disgen.

Plats: Östersund

Info om Dis och släktforskning

Information om föreningen Dis och om släktforskning.

15 oktober

Plats: Bräcke.

Disgen-kurs på distans

Den 3 oktober startar en grundkurs i Disgen på distans. I den här grundkursen lär du dig att registrera dina anor med namn, födelseuppgifter och källor m.m. Kursen sker i samarbete med Medborgarskolan Gästrikland. Den vänder sig till dig som inte har provat Disgen tidigare eller har köpt programmet men har svårt att komma igång.

Till skillnad från en vanlig kurs träffar du kursledare och studiekamrater på nätet den tid som passar just dig.

Dis-Bergslagen

c/o Strömberg, Kristinagatan 16,
724 61 Västerås, 021-14 33 61
ordf_bergslagen@dis.se
Hemsida: www.dis-bergslagen.se
Ordf: Brage Lundström

Dis-Bergslagen deltog med en monter vid Släktforskdagarna i Karlstad. Vi sålde slut på vår kursbok "Grundkurs i DG8". Vi får antagligen trycka nya i avvaktan på den kommande uppdateringen av Disgen. Det finns en stor efterfrågan på boken och på "Fortsättningskursen" som vi också sålde många av under dagarna i Karlstad. Även ett antal av under tecknads eget häfte om hur man gör släktböcker såldes trots att den inte affischerades för försäljning.

Under hösten fortsätter den succé vi upplevt med "Öppet Hus" varannan onsdag i Västerås. Många kommer för att få hjälp med såväl släktforskningen som Disgen och andra program, samt rena datorfrågor. I Örebro och andra orter i vårt område medverkar vi på möten med andra släktforskarföreningar.

Under dagarna i Karlstad fick vi många frågor om varför vi inte är mer aktiva i Värmland. Vi har en kontaktperson där och på alla större orter, men vi skulle önska att vi kunde öka samarbetet med släktforskarklubbar i hela vårt verksamhetsområde. Vi vill dock inte konkurrera med de lokala föreningarna utan vara en resurs som man kan använda sig av. Under tecknad har besökt många föreningar och berättat om de inbundna släktböcker jag har gjort åt ett antal personer.

Vi planerar även att påbörja några miniseminarier i olika ämnen som karthantering, fotohantering och släktböcker.

BRAGE LUNDSTRÖM

Dis-Öst

Anderstorpsvägen 16,
171 54 Solna, 08-7511630,
ordf_ost@dis.se
Hemsida: www.dis-ost.se
Ordf: Carl-Olof Sahlin

Helgforsk

Startskottet för vår aktivitet Helgforsk i Dis-Öst kom hösten 2002 när flera arkiv i Stockholm stängde sina forskarsalar för ombyggnad. På den tiden fanns inte några kyrkböcker på nätet. För att det inte skulle bli "släktforskartorka" för oss i Stockholm bokade vi fyra helger (lördag-söndag) på Släktforskmans Hus i Leksand. Här fanns mikrofilm på kyrkböcker från hela landet. Det var ett lyckat grepp, men att sätta sig i bilen tidigt på lördagsmorgonen och komma hem ganska sent på söndagen var lite väl ansträngande. Därför ändrades schemat till start på fredag eftermiddag och middag vid framkomsten. Boendet löstes antingen av Moskogen eller av vandrarhemmet. Lördagsmiddagen avnjöts på en av Leksands restauranger.

De första fyra helgerna manade till en fortsättning och intresset hos våra medlemmar har hållit i sig sedan dess, men nu är det inte längre mikrofilm som gäller utan forskning på nätet. När vi började med elektroniskt forskande hade vi alla tre aktörerna med; Geline, SVAR och ArkivDigital, men med tiden har ArkivDigital blivit herre på täppan. Det som är viktigast för oss är en lagom stor lokal med en bra nätslutning till en låg kostnad. Vi har utnyttjat flera vandrarhem, men tyvärr har de i många fall upphört med vandrarhemsverksamheten. Årets Höstforsk, som vi kommer att ha i Sala den 19-21 september, är ovanligt nog fulltecknat. Nästa helgforsk kommer att bli ett Vinterforsk i Köping i januari.

Det är inte bara forskning vi ägnar oss åt. Vi försöker skapa mervärden utöver forskningen. En hel del av tiden har vi hjälpt medlemmarna att underhålla sina datorer. Det är främst defragmentering av hårddiskar och installation av antivirusprogram som har gällt. Ett par gånger har vi också försökt med en mindre variant av Disbyt för deltagarna för att se om de hade gemensamma anor, men det var för tungarbetat. Vi har också kört med miniföredrag på släktforskningsrelaterade ämnen.

Det har blivit många roliga minnen från våra Helgforsk. En vårmorgon hade det kommit två decimeter snö under natten. En annan gång var det en älg som höll till vid vandrarhemmet. Det blev mycket fotande och lite mindre forskande den gången.

CARL-OLOF SAHLIN

Peter Sjölund föreläser på Dis-Nords jubileum.

Foto: Olle Eriksson

Dis-Filbyter

c/o Frykman, Arrendegatan 5,
583 31 Linköping,
013-214937, ordf_filbyter@dis.se
Hemsida: www.dis-filbyter.se
Ordf: Ulf Frykman

Duktig & trogen stugvärdspool

I Dis-Filbyter ingår en stugvärdspool på ca 30 personer. Den har successivt byggts upp under ca 6 år. Verksamheten bedrivs i forskarstugan i Linköping, som delas med Dis kansli och ÖGF.

Dis-Filbyter bemannar forskarlokalen med stugvärdar året runt, hela veckan, på eftermiddagarna 13.00–16.00. Ej storhelger. Allt för att kunna ge besökande hjälp och information i sin släktforskning, och hur man kommer igång. Gemytet och trivseln går nästan att ta på.

Från stugvärdspoolen har det vuxit fram ytterligare positiv verksamhet. Några stugvärdar har tagit på sig andra viktiga uppgifter inom föreningen. Detta har gett en mycket positiv inverkan på vår kursverksamhet och andra aktiviteter.

Vi har även kunnat ha flera Öppna Hus, där man kan droppa in för att få svar på problem i sin forskning. Från att ha haft ett litet kursutbud, har antalet kurser ökat betydligt. Verksamheten har på så sätt även utökats positivt till att stötta fler kommuner i Östergötland.

Forskarlokalen har blivit en plats där man träffas, forskar och delar erfarenheter med andra forskare. Under fikastunden, som alltid är en social stund på eftermiddagen, tipsar och hjälper man varandra för att kunna komma vidare i sin forskning. I lokalen finns sex datorer som oftast är bokade eller använda av forskare som bara kommer in i stugan.

Dis-Filbyters stugvärdar träffas vår och höst för att få information om verksamheten samt dela sina kunskaper och erfarenheter med varandra. Stugvärdarna kan njuta av smörgåstårter med dryck, kaffe och kaka vid det tillfället. Vi kallar det för Mingel för hela slanten och byter och stöter erfarenheter med varandra.

Stugvärd som varit aktiv vid minst två tillfällen under en termin, kan delta i kursverksamheten utan kostnad. Meningen med det är att man ska känna sig tryggare i sin funktion som stugvärd. Tack vare dessa trogna stugvärdar har vi nu kunnat hålla forskarstugan öppen hela året runt.

Vi vore inget utan alla dessa duktiga och kunniga personer som har valt att vara stugvärdar i Dis-Filbyter. Ett stort tack till våra effektiva stugvärdar!

GERD JAKOBSON
ANNE-MARIE DEE LEEUW

Dis-Väst

c/o Amberntsson, Smaragdsgatan 25,
421 49 Västra Frölunda
ordf_vast@dis.se
Hemsida: www.dis-vast.o.se
Ordf: Ylva Amberntsson

Efter en innehållsrik helg i Karlstad med bland annat en lång och innehållsrik stämma, en ny giv med flera föreningar i samma monter (Dis-Väst, Göteborgsregionens Släktforskare, Alingsås Släktforskare, Orust Släktforskarförening och Föreningen Släktdata) och en strid ström av besökare i den stora monter som Dis hade, är det dags att se fram emot en intensiv höst.

Redan i början av september startar vi upp med möjligheten att släktforska på egen hand och kvällsforskning i lokalen på Götaforsliden i Mölndal. Höstens kurser i samarbete med Studieförbundet Vuxenskolan är också i startgroparna och vi hoppas på många nya kursdeltagare. Kurser är inte bara kunskapsinhämtande, de ger också en möjlighet att träffa andra med samma intresse och sitta och "tjöta" lite om intressanta ämnen. Arkiven i all ära, men de ger inte samma möjlighet att prata, fast efter en intensiv dag på arbetet är det kanske tystnaden man längtar efter.

På skrivbordet här hemma ligger en rykande färsk Sveriges Dödbok 1901-2013, det talades om mer än 1000 sålda skivor på Släktforskar dagarna! Det ska bli trevligt att kunna komplettera en del uppgifter i det ständigt växande släktträdet. Nytt på grenarna är de matchningar som ett DNA-test har möjliggjort och i Dis-Väst kommer vi att ha ett höstmöte den 18 oktober om just detta. Det är jätteintressant men också väldigt knepigt, det är som det står på Dis-Norges tröjor "Slektforskning er moro, du løser ett problem og får to nye..."

Det är precis så det är, men också en del av utmaningen med att vara släktforskare. För att skingra en del frågetecken kring det här med olika registreringsprogram och hemsidor med släktforskningen på Internet har vi två temakvällar under hösten. Dessutom kommer vi att vara på plats i Borås och Oslo i oktober och i Uddevalla i november.

CHRISTINA CLAESON

Dis-Småland

c/o Nilsson, Backgatan 5,
575 35 Eksjö
ordf_smaland@dis.se
Hemsida: www.dis-smaland.se
Ordf: Tommy Nilsson

Sommarvilan är slut. Dis-Småland planerar ett antal aktiviteter under hösten. Vid styrelsemötet i augusti beslutade vi att vår huvuduppgift fortsatt är att öka medlemsantalet. Detta har högsta prioritet hos oss. Förutom släktforskar dagarna i Karlstad, där Dis-Småland deltog med tre ombud vid stämman, startar vi ett antal "temamöten" i en form som liknar studiecirklar. I första hand vänder vi oss till de som redan arbetar med Disgen, men även användare av andra program eller de som ännu inte har något registreringsprogram är välkomna. Det blir en försöksverksamhet i Eksjö och Värnamo till att börja med. Är intresset stort utökar vi med temamöten på andra orter inom regionen. Under hösten sker mötena på vardagskvällar. Eventuellt kommer vi också att lägga in temamöten på dagtid vardagar. Mer information finns på vår hemsida.

Vi konstaterar att medlemsantalet i relation till regionens yta är ganska lågt. Resandet blir ett hinder för de som är intresserade av kurser. Det är svårt att samla tillräckligt många deltagare på en ort för att kunna ordna längre kurser. Vi försöker öka intresset för att bli medlem genom de ovan nämnda kortare temamötena. Flera av våra medlemmar bedriver utbildning i släktforskning, ofta i de olika utbildningsförbundens regi. Vid dessa kurser försöker vi också få deltagarna intresserade av Dis verksamhet och Disgen som registreringsprogram.

Antal medlemmar i Dis-Småland var i juli exakt 1000 och har i augusti ökat till 1005. Därtill kommer 17 familjemedlemmar. Vår vision under närmaste året är att öka antalet medlemmar genom att söka samarbete med lokala släktforskarföreningar och genom möte med släktforskare i samband med temamöten och informationsmöten hos olika föreningar. På sikt är detta ett måste för att komma igång med en mer omfattande kursverksamhet.

TOMMY NILSSON

Dis Syd

Porfyrvägen 20,
224 78 Lund,
ordf_syd@dis.se
Hemsida: www.dis-syd.se
Ordf: Jan Nilsson

Caj Nilsson

Vår värderade vän och kassör, Caj Nilsson, avled hastigt i slutet av sommaren, en vecka innan han skulle resa till årets släktforskar dagar i Karlstad. Caj var inte bara en duktig kassör i Dis Syd utan verkade också som fadder och utbildare och lämnar ett stort tomrum efter sig.

Caj anlitas också av Dis moderorganisation och arbetade bl.a. med manualen till den kommande versionen av Disgen. Caj var dessutom en stöttepelare för släktforskarföreningen på sin hemort, Svalöv. Caj efterlämnar en dotter, två söner och barnbarn som nu sörjer sin älderman. Caj blev 77 år. Hela Dis-rörelsen minns och saknar vår Caj. Han fattas oss!

Höstmöte

Dis Syds höstmöte arrangeras lördagen den 22 november kl. 10–13. Liksom förra året arrangeras höstmötet på ArkivCentrum Syd i Lund. Adressen till ACS som ligger på Gastelyckan är Porfyrvägen 20.

Höstmötet inleds med ett föredrag av chefen för Malmö Museer, Göran Larsson, med titeln *Sommarsol och mörka moln – Baltiska utställningen och andra stora händelser i Malmö 1914*. Efter föredraget blir det som vanligt möjligt att fråga om och diskutera Dis produkter samt att träffa delar av Dis Syds styrelse och faddrar. ACS har öppet mellan kl. 9 och 13 under lördagen.

MATS J LARSSON

Mingel för stugvärdar.

Foto: Dis-Filbyter

Som medlem i Dis får du tillgång till...

Fler än
25 000
medlemmar

- Kurser
- Föredrag
- Studiebesök

... åtta regionföreningar!

www.dis.se

Föreningen för datorhjälp i släktforskningen

Gamla Linköping, Hovslagaregatan 3
013-149 043
måndag-fredag kl 9-12 och måndag-torsdag kl 13-15